

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 82

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

52. sējums

2009. gada 4. aprīlis

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

IV Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA

Eiropas Kopienu Tiesa

2009/C 82/01

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 69, 21.3.2009. 1

V Atzini

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Eiropas Kopienu Tiesa

2009/C 82/02

Lieta C-110/05: Tiesas (virspalāta) 2009. gada 10. februāra spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — EKL 28. pants — Jēdziens “pasākumi ar importa kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību” — Aizliegums dalībvalsts teritorijā mopēdiem, motocikliem, tricikliem un kvadricikliem vilkt piekabi — Ceļu satiksmes drošība — Pieeja tirgum — Šķērslis — Samērīgums) 2

2009/C 82/03

Lieta C-301/06: Tiesas (virspalāta) 2009. gada 10. februāra spriedums — Īrija/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome (Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 2006/24/EK — Datu, kurus iegūst vai apstrādā saistībā ar elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanu, saglabāšana — Juridiskā pamata izvēle) 2

LV

2009/C 82/04	Lieta C-45/07: Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 12. februāra spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/ Grieķijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — EKL 10., 71. pants un EKL 80. panta 2. punkts — Jūras drošība — Kuģu un ostas iekārtu pārbaude — Starptautiskie nolīgumi — Kopienas un dalībvalstu pilnvaras) 3	3
2009/C 82/05	Lieta C-138/07: Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 12. februāra spriedums (<i>Hof van beroep te Antwerpen</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Belgische Staat/N.V. Cobelfret</i> (Direktīva 90/435/EEK — 4. panta 1. punkts — Tieša iedarbība — Valsts tiesiskais regulējums, kas paredz atcelt dubulto nodokļu uzlikšanu sadalītajai peļņai — Saņemto dividendu atskaitīšana no mātes sabiedrības ar nodokļiem apliekamo ienākumu pamatsummas vienīgi gadījumā, ja tai ir ar nodokli apliekama peļņa) 3	3
2009/C 82/06	Lieta C-185/07: Tiesas (virspalāta) 2009. gada 10. februāra spriedums (<i>House of Lords</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Allianz SpA</i> , iepriekš saukta <i>Riunione Adriatica di Sicurtà SpA</i> , <i>Generali Assicurazioni Generali SpA</i> / <i>West Tankers Inc.</i> (Šķīrējtiesu nolēmumu atzīšana un izpilde — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Piemērošanas joma — Dalībvalsts tiesas kompetence pasludināt rīkojumu, kas liek personai uzsākt vai turpināt tiesvedību citā dalībvalstī, pamatojot ar to, ka šāda tiesvedība ir pretrunā šķīrējtiesas lūgumam — Ņujorkas konvencija) 4	4
2009/C 82/07	Lieta C-339/07: Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 12. februāra spriedums (<i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Rechtsanwalt Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH/Deko Marty Belgium NV</i> (Tiesu sadarbība civillietās — Maksātnespējas procedūras — Tiesa, kurai ir piekritība) 4	4
2009/C 82/08	Lieta C-466/07: Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 12. februāra spriedums (<i>Landesarbeitsgericht Düsseldorf</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Dietmar Klarenberg/Ferotron Technologies GmbH</i> (Sociālā politika — Direktīva 2001/23/EK — Uzņēmuma īpašnieka maiņa — Darba ņēmēju tiesību aizsardzība — “Maiņas” jēdziens — Īpašumtiesību uz uzņēmēj sabiedrības daļu nodošana citam uzņēmumam — Organizatoriskā autonomija pēc īpašumtiesību nodošanas) 5	5
2009/C 82/09	Lieta C-475/07: Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 12. februāra spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/ Polijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Elektroenerģijas nodoklis — Direktīva 2003/96/EK — 21. panta 5. punkta pirmā daļa — Brīdis, kurā ir maksājams nodoklis) 5	5
2009/C 82/10	Lieta C-515/07: Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 12. februāra spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden Den Haag</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie/Staatssecretaris van Financiën</i> (Sestā PVN direktīva — Preces un pakalpojumi, kas ietverti uzņēmuma aktīvos lietošanai privātiem ar nodokli apliekamiem darījumiem un citiem ar nodokli neapliekamiem darījumiem — Tiesības nekavējoties un pilnībā atskaitīt nodokli, kas samaksāts, pērkot šīs preces un pakalpojumus) 6	6
2009/C 82/11	Lieta C-67/08: Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 12. februāra spriedums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Margarete Block/Finanzamt Kaufbeuren</i> (Kapitāla brīva aprīte — EKL 56. un 58. pants — Mantojuma nodoklis — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru mantojuma nodokli, ko mantojuma saņēmējs samaksājis citā dalībvalstī par mantojumu, kas ir prasījumi saistībā ar kapitālu, netiek atļauts ieskaitīt attiecībā uz mantojuma nodokli, kas maksājams dalībvalstī, kurā mantas īpašnieks dzīvoja līdz savas nāves brīdim — Nodokļu dubulta uzlikšana — Ierobežojums — Neesamība) 6	6

2009/C 82/12	Lieta C-93/08: Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 12. februāra spriedums (Augstākās tiesas Senāta (Latvijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Schenker SIA</i> /Valsts ieņēmumu dienests (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 1383/2003 — 11. pants — Vienkāršotā kārtība preču iznīcināšanai — Intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpuma iepriekšēja konstatēšana — Administratīvais sods)	7
2009/C 82/13	Lieta C-224/08: Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 10. februāra spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Francijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2006/100/EK — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	7
2009/C 82/14	Lieta C-282/08: Tiesas (septītā palāta) 2009. gada 5. februāra spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2005/29/EK — Negodīga komercprakse — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	8
2009/C 82/15	Lieta C-293/08: Tiesas (septītā palāta) 2009. gada 5. februāra spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Somijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/83/EK — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	8
2009/C 82/16	Lieta C-488/08 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2008. gada 8. septembra rīkojumu lietā T-373/06 <i>Matthias Rath</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs 2008. gada 12. novembrī iesniedzis <i>Matthias Rath</i>	9
2009/C 82/17	Lieta C-489/08 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2008. gada 8. septembra rīkojumu lietā T-374/06 <i>Matthias Rath</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs 2008. gada 12. novembrī iesniedzis <i>Matthias Rath</i>	9
2009/C 82/18	Lieta C-545/08: Prasība, kas celta 2008. gada 4. decembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Polijas Republika	10
2009/C 82/19	Lieta C-559/08 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2008. gada 26. novembra spriedumu lietā T-100/06 <i>Deepak Rajani</i> ("Dear! Net Online")/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2009. gada 9. februārī iesniedzis <i>Deepak Rajani</i> ("Dear! Net Online")	10
2009/C 82/20	Lieta C-3/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Hof van Beroep te Gent</i> (Beļģija) 2009. gada 8. janvāra rīkojumu — <i>Erotic Center BVBA</i> /Beļģijas valsts	11
2009/C 82/21	Lieta C-4/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par 2008. gada 15. oktobra spriedumu lietā T-160/04 <i>Potamianos</i> /Komisija 2009. gada 8. janvārī iesniedzis <i>Gerasimos Potamianos</i>	11
2009/C 82/22	Lieta C-19/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Oberlandesgerichts Wien</i> (Austrija) 2009. gada 15. janvāra rīkojumu — <i>Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH/Silva Trade, SA</i>	12
2009/C 82/23	Lieta C-20/09: Prasība, kas celta 2009. gada 15. janvārī — Eiropas Kopienų Komisija/Portugāles Republika	12
2009/C 82/24	Lieta C-22/09: Prasība, kas celta 2009. gada 15. janvārī — Eiropas Kopienų Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste	13
2009/C 82/25	Lieta C-25/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Fővárosi Bíróság</i> (Ungārija) 2009. gada 19. janvāra rīkojumu — <i>Sió-Eckes Kft/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerv</i>	13

2009/C 82/26	Lieta C-27/09: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2008. gada 4. decembra spriedumu lietā T-284/08 <i>People's Mojahedin Organization of Iran</i> /Eiropas Savienības Padome 2009. gada 21. janvārī iesniegusi Francijas Republika	14
2009/C 82/27	Lieta C-30/09: Prasība, kas celta 2009. gada 22. janvārī — Eiropas Kopienų Komisija/Portugāles Republika	15
2009/C 82/28	Lieta C-31/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Fővárosi Bíróság</i> (Ungārijas Republika) 2009. gada 26. janvāra rīkojumu — <i>Nawras Bolbol/Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal</i>	15
2009/C 82/29	Lieta C-35/09: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar <i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) 2009. gada 28. janvāra rīkojumu — <i>Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate/Paolo Speranza</i>	16
2009/C 82/30	Lieta C-36/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 14. novembra rīkojumu lietā T-45/08 <i>Transportes Evaristo Molina, S.A.</i> /Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 28. janvārī iesniegusi <i>Transportes Evaristo Molina, S.A.</i>	16
2009/C 82/31	Lieta C-37/09: Prasība, kas celta 2009. gada 28. janvārī — Eiropas Kopienų Komisija/Portugāles Republika	17
2009/C 82/32	Lieta C-38/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2008. gada 19. novembra spriedumu lietā T-187/06 <i>Ralf Schröder</i> /Kopienas Augu šķirņu birojs 2008. gada 29. janvārī iesniedzis <i>Ralf Schröder</i>	17
2009/C 82/33	Lieta C-47/09: Prasība, kas celta 2009. gada 2. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika	18
2009/C 82/34	Lieta C-48/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2008. gada 12. novembra spriedumu lietā T-270/06 <i>Lego Juris A/S</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: <i>Mega Brands, Inc.</i> , 2009. gada 2. februārī iesniegusi <i>Lego Juris A/S</i>	19
2009/C 82/35	Lieta C-50/09: Prasība, kas celta 2009. gada 4. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Irija	19
2009/C 82/36	Lieta C-51/09: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2008. gada 2. decembra spriedumu lietā T-212/07 <i>Harman International Industries, Inc.</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), 2009. gada 3. februārī iesniegusi <i>Barbara Becker</i>	20
2009/C 82/37	Lieta C-54/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2008. gada 11. decembra spriedumu lietā T-339/06 Grieķijas Republika/Eiropas Kopienų Komisija 2009. gada 6. februārī iesniegusi Grieķijas Republika	21
2009/C 82/38	Lieta C-68/09 P: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2008. gada 2. decembra spriedumu lietā T-471/04 <i>Georgios Karatzoglou</i> /Eiropas Rekonstrukcijas aģentūra (ERA) 2009. gada 16. februārī iesniedzis <i>Georgios Karatzoglou</i>	21
2009/C 82/39	Lieta C-69/09: Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas 2008. gada 26. novembra rīkojumu lietā T-393/06 <i>Makhteshim-Agan Holding BV</i> un citi/Komisija 2009. gada 14. februārī iesnieguši <i>Makhteshim-Agan Holding BV, Makhteshim-Agan Italia Srl, Magan Italia Srl</i>	22

Pirmās instances tiesa

2009/C 82/40	Lieta T-265/06: Pirmās instances tiesas 2009. gada 12. februāra spriedums — <i>Lee/DE/ITSB</i> — <i>Cooperativa italiana di ristorazione</i> ("PIAZZA del SOLE") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "PIAZZA del SOLE" reģistrācijas pieteikums — Valsts un starptautiskas agrākas vārdiskas preču zīmes "PIAZZA" un "PIAZZA D'ORO" — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Apzīmējumu līdzības neesamība) 23	23
2009/C 82/41	Apvienotās lietas no T-359/07 P līdz T-361/07 P: Pirmās instances tiesas 2009. gada 20. februāra spriedums — <i>Komisija/Bertolte u.c.</i> (Apelācija — Civildienests — ILB līgumdarbinieki — Bijušie saskaņā ar Beļģijas tiesībām nodarbinātie darbinieki — Piemērojamo noteikumu maiņa — Komisijas lēmumi par atalgojuma noteikšanu — Vienlīdzīga attieksme) 23	23
2009/C 82/42	Lieta T-229/07: Pirmās instances tiesas 2009. gada 13. februāra rīkojums — <i>Vitro Corporativo/ITSB</i> — <i>Vallon</i> ("√") (Kopienas preču zīme — Iebildums — Iebilduma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas) 24	24
2009/C 82/43	Lieta T-126/08: Pirmās instances tiesas 2009. gada 10. februāra rīkojums — <i>Okalux/ITSB</i> — <i>Ondex</i> ("ONDACELL") (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Nodevas par iebildumiem nesamaksāšana — Lēmums, ar ko iebildumus atzīst par neiesniegtiem — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība) 24	24
2009/C 82/44	Lieta T-352/08 R: Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 23. janvāra rīkojums — <i>Pannon Hőerőmű/Komisija</i> (Pagaidu noregulējums — Valsts atbalsts — Komisijas lēmums, ar kuru par nesaderīgu ar kopējo tirgu atzīts valsts atbalsts, ko Ungārija noteiktiem elektroenerģijas ražotājiem sniegusi ar elektroenerģijas pirkuma līgumiem — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība — Interesu izsvēršana) 25	25
2009/C 82/45	Lieta T-511/08 R: Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 23. janvāra rīkojums — <i>Unity OSG FZE/Padome un EUPOL Afghanistan</i> (Pagaidu noregulējums — Publiskais iepirkums — Piedāvājuma noraidījums — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Iespējas zaudējums — Steidzamības neesamība) 25	25
2009/C 82/46	Lieta T-442/08: Prasība, kas celta 2008. gada 3. oktobrī — <i>CISAC/Komisija</i> 25	25
2009/C 82/47	Lieta T-591/08: Prasība, kas celta 2008. gada 29. decembrī — <i>Evropaiki Dynamiki/Komisija</i> 26	26
2009/C 82/48	Lieta T-8/09: Prasība, kas celta 2009. gada 6. janvārī — <i>Dredging International un Ondernemingen Jan de Nul/EMSA</i> 27	27
2009/C 82/49	Lieta T-17/09: Prasība, kas celta 2009. gada 9. janvārī — <i>Evropaiki Dynamiki/Komisija</i> 27	27
2009/C 82/50	Lieta T-27/09: Prasība, kas celta 2009. gada 19. janvārī — <i>Stella Kunststofftechnik/ITSB</i> — <i>Stella Pack</i> ("Stella") 28	28
2009/C 82/51	Lieta T-28/09: Prasība, kas celta 2009. gada 21. janvārī — <i>Park/ITSB</i> — <i>Bae</i> ("PINE TREE") 29	29
2009/C 82/52	Lieta T-30/09: Prasība, kas celta 2009. gada 21. janvārī — <i>Engelhorn/ITSB</i> — <i>The Outdoor Group</i> ("peerstorm") 29	29

2009/C 82/53	Lieta T-33/09: Prasība, kas celta 2009. gada 26. janvārī — Portugāles Republika/Komisija	30
2009/C 82/54	Lieta T-36/09: Prasība, kas celta 2009. gada 23. janvārī — <i>dm-drogerie markt</i> /ITSB — <i>Distribuciones Mylar</i> ("dm")	30
2009/C 82/55	Lieta T-40/09: Prasība, kas celta 2009. gada 26. janvārī — <i>Advance Magazine Publishers</i> /ITSB — <i>Selecciones Americanas</i> ("VOGUE CAFÉ")	31
2009/C 82/56	Lieta T-41/09: Prasība, kas celta 2009. gada 27. janvārī — <i>Hipp & Co</i> /ITSB — <i>Nestlé</i> ("Bebio")	32
2009/C 82/57	Lieta T-51/09: Prasība, kas celta 2009. gada 9. februārī — Komisija/ <i>Antiche Terre</i>	32
2009/C 82/58	Lieta T-52/09: Prasība, kas celta 2009. gada 11. februārī — <i>Nycomed Danmark</i> /EMA	33
2009/C 82/59	Lieta T-58/09: Prasība, kas celta 2009. gada 11. februārī — <i>Schemaventotto</i> /Komisija	34
2009/C 82/60	Lieta T-344/02: Pirmās instances tiesas 2009. gada 6. februāra rīkojums — <i>Air One</i> /Komisija	35
2009/C 82/61	Lieta T-4/80: Pirmās instances tiesas 2009. gada 29. janvāra rīkojums — <i>EMSA</i> /Portugāle	35

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2009/C 82/62	Lieta F-38/08: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 17. februāra spriedums — <i>Liotti</i> /Komisija (Civildienests — Ierēdņi — Novērtēšana — Karjeras attīstības ziņojums — 2006. gada novērtējums — Novērtējuma standarti, ko piemēro novērtētāji)	36
2009/C 82/63	Lieta F-51/08: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 17. februāra spriedums — <i>Stols</i> /Padome (Civildienests — Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — 2007. gada paaugstināšana amatā — Salīdzinošs nopelnu izvērtējums — Acīmredzama kļūda vērtējumā)	36
2009/C 82/64	Lieta F-40/08: Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 3. februāra rīkojums — <i>Carvalhal Garcia</i> /Padome (Civildienests — Bijušie ierēdņi — Atalgojums — Pabalsts izglītībai — Atteikums piešķirt — Novēloti iesniegta prasība — Acīmredzama nepieņemamība)	36
2009/C 82/65	Lieta F-9/09: Prasība, kas celta 2009. gada 6. februārī — <i>Vicente Carbajosa u.c.</i> /Komisija	37
2009/C 82/66	Lieta F-10/09: Prasība, kas celta 2009. gada 3. februārī — <i>Moschonaki</i> /Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds	37

IV

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTA INFORMĀCIJA

EIROPAS KOPIENU TIESA

(2009/C 82/01)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 69, 21.3.2009.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 55, 7.3.2009.

OV C 44, 21.2.2009.

OV C 32, 7.2.2009.

OV C 19, 24.1.2009.

OV C 6, 10.1.2009.

OV C 327, 20.12.2008.

Šie teksti pieejami arī
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

EIROPAS KOPIENU TIESA

Tiesas (virspalāta) 2009. gada 10. februāra spriedums —
Eiropas Kopienu Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-110/05) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — EKL 28. pants — Jēdziens “pasākumi ar importa kvantitatīvajiem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību” — Aizliegums dalībvalsts teritorijā mopediem, motocikliem, tricikliem un kvadricikliem vilkt piekabi — Ceļu satiksmes drošība — Pieeja tirgum — Šķērslis — Samērīgums)

(2009/C 82/02)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — D. Rekja [D. Recchia] un F. Amato [F. Amato])

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Bragulja [I. M. Braguglia], pārstāvis, kam palīdz M. Fjorilli [M. Fiorilli], *avvocato dello Stato*)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 28. panta pārkāpums — Valsts tiesību akti, kas aizliedz motorizētajiem transporta līdzekļiem, izņemot traktoros, vilkt piekabes

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 115, 14.5.2005.

Tiesas (virspalāta) 2009. gada 10. februāra spriedums —
Īrija/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-301/06) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 2006/24/EK — Datu, kurus iegūst vai apstrādā saistībā ar elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanu, saglabāšana — Juridiskā pamata izvēle)

(2009/C 82/03)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Īrija (pārstāvji — D. O'Hagan, pārstāvis, E. Fitzsimons, D. Barniville un A. Collins, SC)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Slovākijas Republika (pārstāvis — J. Čorba)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments (pārstāvji — H. Duintjer Tebbens, M. Dean un A. Auersperger Matič), Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — J.-C. Piris, J. Schutte un S. Kyriakopoulou)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētāju prasījumu atbalstam: Spānijas Republika (pārstāvji — M. A. Sampol Pucurull un J. Rodríguez Cárcamo), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — C. ten Dam un C. Wissels), Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — C. Docksey, R. Troosters un C. O'Reilly), Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs (pārstāvis — M. H. Hijmans)

Priekšmets

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta Direktīvas 2006/24/EK par tādu datu saglabāšanu, kurus iegūst vai apstrādā saistībā ar publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanu vai publiski pieejamu komunikāciju tīklu nodrošināšanu, un par grozījumiem Direktīvā 2002/58/EK (OV L 105, 54. lpp.), atcelšana — Juridiskā pamata izvēle

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Īrija atlīdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Spānijas Karaliste, Nīderlandes Karaliste, Slovākijas Republika, Eiropas Kopienu Komisija un Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

(¹) OV C 237, 30.9.2006.

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 12. februāra spriedums — Eiropas Kopienu Komisija/Grieķijas Republika

(Lieta C-45/07) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — EKL 10., 71. pants un EKL 80. panta 2. punkts — Jūras drošība — Kuģu un ostas iekārtu pārbaude — Starptautiskie nolīgumi — Kopienas un dalībvalstu pilnvaras)

(2009/C 82/04)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — K. Simonsons [K. Simonsson], M. Konstantinidis [M. Konstantinidis], F. Hofmeisters [F. Hoffmeister] un I. Zervas [I. Zervas])

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāves — A. Samoni-Randou [A. Samoni-Rantou] un S. Hala [S. Chala])

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — I. Rao [I. Rao], pārstāve, kurai palīdz D. Andersons [D. Anderson], QC)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EK līguma 10., 71. panta un 80. panta 2. punkta pārkāpums — Starptautiskā organizācijā iesniegts priekšlikums par jautājumu, kas ir Kopienas ārējās politikas ekskluzīvā kompetencē — Priekšlikums par uzraudzību attiecībā uz kuģu un ostu iekārtu atbilstību SOLAS XI-2 nodaļai un ISPS Kodeksam

Rezolutīvā daļa:

- 1) iesniedzot Starptautiskajā Jūras organizācijā (SJO) priekšlikumu MSC 80/5/11 attiecībā uz kuģu un ostu iekārtu atbilstības Starptautiskās konvencijas par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras, kas pieņemta 1974. gada 1. novembrī Londonā, XI-2. nodaļai un Starptautiskajam kuģu un ostu iekārtu aizsardzības kodeksam pārbaudi, Grieķijas Republika nav izpildījusi EKL 10. un 71. pantā un 80. panta 2. punktā paredzētos pienākumus;

- 2) piespriež Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 82, 14.4.2007.

Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 12. februāra spriedums (Hof van beroep te Antwerpen (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Belgische Staat/N.V. Cobelfret

(Lieta C-138/07) (¹)

(Direktīva 90/435/EEK — 4. panta 1. punkts — Tieša iedarbība — Valsts tiesiskais regulējums, kas paredz atcelt dubulto nodokļu uzlikšanu sadalītajai peļņai — Saņemto dividendu atskaitīšana no mātes sabiedrības ar nodokļiem apliekamo ienākumu pamatsummas vienīgi gadījumā, ja tai ir ar nodokli apliekama peļņa)

(2009/C 82/05)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Antwerpen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Belgische Staat

Atbildētājs: N. V. Cobelfret

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Hof van beroep te Antwerpen — 4. panta interpretācija Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvā Nr. 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs (OV L 225, 6. lpp.) — Valsts noteikumi, kas paredz atcelt dubulto nodokļu uzlikšanu izmaksātajām dividendēm — Nosacījumi

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvas 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs, 4. panta 1. punkta pirmais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, kāds ir apskatīts pamata lietā, kurā ir noteikts, ka mātes sabiedrības saņemtās dividendes tiek ietvertas tās ar nodokli apliekamo ienākumu pamatsummā, lai vēlāk tiktu atskaitītas apmērā līdz 95 % tiktāl, ciktāl attiecīgajā nodokļu aplikšanas laika posmā, pēc tam, kad ir atskaitīta pārējā peļņa, kas ir atbrīvota no nodokļa, paliek pozitīvs peļņas atlikums;

Direktīvas 90/435 4. panta 1. punkta pirmais ievilkums ir beznosacījumu un pietiekami precīzs, lai uz to varētu pamatoties valsts tiesās.

(¹) OV C 117, 26.5.2008.

Tiesas (virspalāta) 2009. gada 10. februāra spriedums (House of Lords (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Allianz SpA, iepriekš saukta Riunione Adriatica di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA/West Tankers Inc.

(Lieta C-185/07) (¹)

(Šķīrējtiesu nolēmumu atzīšana un izpilde — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Piemērošanas joma — Dalībvalsts tiesas kompetence pasludināt rīkojumu, kas liedz personai uzsākt vai turpināt tiesvedību citā dalībvalstī, pamatojot ar to, ka šāda tiesvedība ir pretrunā šķīrējtiesas līgumam — Ņujorkas konvencija)

(2009/C 82/06)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

House of Lords

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Allianz SpA, iepriekš saukta Riunione Adriatica di Sicurtà SpA, Generali Assicurazioni Generali SpA

Atbildētāja: West Tankers Inc.

Priekšmets

Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 12, 1. lpp.) interpretācija — Dalībvalsts tiesas pilnvaras izdot rīkojumu, kas liedz lietas dalībniekam uzsākt vai likt izbeigt tiesvedību citā dalībvalstī, pamatojot ar to, ka šāda tiesvedība ir pretrunā šķīrējtiesas līgumam

Rezolutīvā daļa:

Dalībvalsts tiesas pieņemts rīkojums, kura mērķis ir aizliegt personai uzsākt vai turpināt tiesvedību citā dalībvalstī, pamatojot ar to, ka šāda

tiesvedība ir pretrunā ar vienošanos par šķīrējtiesu, nav saderīgs ar Padomes 2000. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās.

(¹) OV C 155, 7.7.2007.

Tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 12. februāra spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Rechtsanwalt Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH/Deko Marty Belgium NV

(Lieta C-339/07) (¹)

(Tiesu sadarbība civillietās — Maksātnespējas procedūras — Tiesa, kurai ir piekrišana)

(2009/C 82/07)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Christopher Seagon als Insolvenzverwalter über das Vermögen der Frick Teppichboden Supermärkte GmbH

Atbildētājs: Deko Marty Belgium NV

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Bundesgerichtshof — Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnespējas procedūrām (OV L 160, 1. lpp.) 3. panta 1. punkta un Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001 L 12, 1. lpp.) 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta interpretācija — Dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, tiesas jurisdikcija pieņemt nolēmumus, kas tieši izriet no maksātnespējas procedūras un ir cieši ar to saistīti — Prasība atmaksāt parādnieka maksājumu (Insolvenzanfechtungsklage) sabiedrībai, kuras juridiskā adrese ir citā dalībvalstī

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1346/2000 par maksātspējas procedūrām 3. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka tās dalībvalsts tiesām, kuras teritorijā ir tikusi uzsākta maksātspējas procedūra, ir piekritīga ar maksātspēju pamatota atcelšanas prasība, kas celta pret atbildētāju, kura juridiskā adrese ir citā dalībvalstī.

(¹) OV C 269, 10.11.2007.

Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 12. februāra spriedums (Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Dietmar Klarenberg/Fertron Technologies GmbH

(Lieta C-466/07) (¹)

(Sociālā politika — Direktīva 2001/23/EK — Uzņēmuma īpašnieka maiņa — Darba ņēmēju tiesību aizsardzība — “Maiņas” jēdziens — Īpašumtiesību uz uzņēmējdarbības daļu nodošana citam uzņēmumam — Organizatoriskā autonomija pēc īpašumtiesību nodošanas)

(2009/C 82/08)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Landesarbeitsgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Dietmar Klarenberg

Atbildētāja: Fertron Technologies GmbH

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Landesarbeitsgericht Düsseldorf — Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvā 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējdarbību vai uzņēmumu un uzņēmējdarbību daļu īpašnieku maiņas gadījumā (OV L 82, 16. lpp.) 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta interpretācija — Direktīvas 2001/23/EK piemērojamība īpašumtiesību uz uzņēmējdarbības daļu nodošanai citam uzņēmumam, kas nodoto uzņēmējdarbības daļu integrē savā organizatoriskajā struktūrā, nesaglabājot tās organizatorisko autonomiju — “Maiņas” jēdziens Direktīvas 2001/23/EK izpratnē

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2001. gada 12. marta Direktīvas 2001/23/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsar-

dzību uzņēmumu, uzņēmējdarbību vai uzņēmumu vai uzņēmējdarbību daļu īpašnieka maiņas gadījumā 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādā nozīmē, ka šī direktīva var tikt piemērota arī tādos gadījumos, kuros pārņemtā uzņēmuma vai uzņēmējdarbības daļa nesaglabā savu organizatorisko autonomiju, ar noteikumu, ka tā saglabā funkcionālo saikni starp dažādiem nodotajiem ražošanas elementiem un ka saikne ļauj īpašumtiesību saņēmējam izmantot visus šos elementus, lai veiktu tās pašas vai analogas saimnieciskās darbības, bet šis ir jautājums, kurš ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 8, 8.12.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 12. februāra spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-475/07) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Elektroenerģijas nodoklis — Direktīva 2003/96/EK — 21. panta 5. punkta pirmā daļa — Brīdis, kurā ir maksājams nodoklis)

(2009/C 82/09)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — W. Mölls un K. Herrmann)

Atbildētāja: Polijas Republika (pārstāvji — T. Kozek, M. Dowgielewicz, M. Jarosz un A. Rutkowska)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Pasākumu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvu 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 283, 51. lpp.), nepieņemšana paredzētajā termiņā — Prasības samaksāt elektroenerģijas nodokli rašanās brīdis

Rezolutīvā daļa:

1) līdz 2006. gada 1. janvārim nepielāgojot elektorenerģijas nodokļa uzlikšanas sistēmu attiecībā uz brīdi, kurā elektorenerģijas nodoklis ir jāmaksā, Padomes Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, kas ir grozīta ar Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/74/EK, 21. panta 5. punkta pirmās daļas prasībām, Polijas Republika nav izpildījusi tai šajā direktīvā paredzētos pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Polijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 22, 26.1.2008.

Tiesas (ceturtā palāta) 2009. gada 12. februāra spriedums (Hoge Raad der Nederlanden Den Haag (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie/Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-515/07) (¹)

(Sestā PVN direktīva — Preces un pakalpojumi, kas ietverti uzņēmuma aktīvos lietošanai privātiem ar nodokli apliekamiem darījumiem un citiem ar nodokli neapliekamiem darījumiem — Tiesības nekavējoties un pilnībā atskaitīt nodokli, kas samaksāts, pērkot šīs preces un pakalpojumus)

(2009/C 82/10)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden Den Haag

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Vereniging Noordelijke Land- en Tuinbouw Organisatie

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) 6. panta 2. punkta un 17. panta 1., 2. un 6. punkta interpretācija — Preces un pakalpojumi (ne tikai ražošanas līdzekļi, kas tiek izmantoti daļēji uzņēmuma vajadzībām un daļēji ar uzņēmumu nesaistītos nolūkos) — Pilnīga ietveršana nodokļu maksātāja uzņēmuma kapitālā — Iespēja pilnībā un uzreiz atskaitīt nodokli par šādu preču iegādi vai pakalpojumu izmantošanu

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem —

Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 6. panta 2. punkta a) apakšpunkts un 17. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nav piemērojami preču un pakalpojumu, kas iekļauti uzņēmuma kapitālā, lietošanai darījumiem, kas nav nodokļu maksātāja ar nodokli apliekamie darījumi, un pievienotās vērtības nodoklis, kas samaksāts, iegādājoties šīs preces un pakalpojumus, attiecībā uz šiem darījumiem nav atskaitāms.

(¹) OV C 22, 26.1.2008.

Tiesas (trešā palāta) 2009. gada 12. februāra spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Margarete Block/Finanzamt Kaufbeuren

(Lieta C-67/08) (¹)

(Kapitāla brīva aprīte — EKL 56. un 58. pants — Mantojuma nodoklis — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru mantojuma nodokli, ko mantojuma saņēmējs samaksājis citā dalībvalstī par mantojumu, kas ir prasījumi saistībā ar kapitālu, netiek atļauts ieskaitīt attiecībā uz mantojuma nodokli, kas maksājams dalībvalstī, kurā mantas īpašnieks dzīvoja līdz savas nāves brīdim — Nodokļu dubulta uzlikšana — Ierobežojums — Neesamība)

(2009/C 82/11)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Margarete Block

Atbildētājs: Finanzamt Kaufbeuren

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Bundesfinanzhof (Vācija) — EKL 56. panta 1. punkta, 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 3. panta interpretācija — Valsts tiesību akti attiecībā uz mantojuma nodokli — Dubulta nodokļu uzlikšana, kas rodas sakarā ar neiespējamību ieskaitīt valsts nodokli tādu nodokli, kas uzlikts citā dalībvalstī gūtajiem ienākumiem, gadījumā, kad šajā citā dalībvalstī esošo mantojuma masu veido noguldījumi bankās

Rezolutīvā daļa:

EKL 56. un 58. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā pamata lietā, saskaņā ar kuru, aprēķinot mantojuma nodokli, kas mantiniekam — šīs dalībvalsts rezidentam jāmaksā par prasījumiem saistībā ar kapitālu, kas izvietots finanšu iestādē citā dalībvalstī, gadījumā, ja mantojuma atstājējs līdz savas nāves brīdim dzīvoja pirmajā no minētajām dalībvalstīm, šajā citā dalībvalstī samaksātais mantojuma nodoklis netiek ieskaitīts attiecībā uz pirmajā dalībvalstī maksājamo mantojuma nodokli.

(¹) OV C 107, 26.4.2008.

Tiesas (otrā palāta) 2009. gada 12. februāra spriedums (Augstākās tiesas Senāta (Latvijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Schenker SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Lieta C-93/08) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 1383/2003 — 11. pants — Vienkāršotā kārtība preču iznīcināšanai — Intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpuma iepriekšēja konstatēšana — Administratīvais sods)

(2009/C 82/12)

Tiesvedības valoda — latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākās tiesas Senāts

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Schenker SIA

Atbildētājs: Valsts ieņēmumu dienests

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Augstākās tiesas Senāts — 11. panta interpretācija Padomes 2003. gada 22. jūlija Regulā Nr. 1383/2003 par muitas rīcību attiecībā uz precēm, par kurām ir aizdomas, ka tās pārkāpj atsevišķas intelektuālā īpašuma tiesības, un pasākumiem, ko veic attiecībā uz precēm, kas ir pārkāpušas šādas tiesības (OV L 196, 7. lpp.) — Vienkāršota kārtība preču iznīcināšanai, iepriekš nenosakot, vai intelektuālā īpašuma tiesības ir pārkāptas saskaņā ar valsts tiesību aktiem — Valsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem ir paredzēts administratīvs sods, ja preces pārkāpj intelektuālā īpašuma tiesības

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2003. gada 22. jūlija Regulas (EK) Nr. 1383/2003 par muitas rīcību attiecībā uz precēm, par kurām ir aizdomas, ka tās

pārkāpj atsevišķas intelektuālā īpašuma tiesības, un pasākumiem, ko veic attiecībā uz precēm, kas ir pārkāpušas šādas tiesības, 11. pantā paredzētās vienkāršotās kārtības piemērošana, pamatojoties uz vienošanos starp intelektuālā īpašuma tiesību subjektu un preču importētāju, neliedz kompetentajām valsts iestādēm par šo preču ieviešanu Kopienas muitas teritorijā atbildīgajām personām piemērot “sodu” šīs regulas 18. panta izpratnē, tai skaitā administratīvo sodu.

(¹) OV C 128, 24.5.2008.

Tiesas (astotā palāta) 2009. gada 10. februāra spriedums — Eiropas Kopienų Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-224/08) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2006/100/EK — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2009/C 82/13)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — C. Huvelin, V. Peere un H. Støvlbæk)

Atbildētāja: Francijas Republika (pārstāvji — G. de Bergues un B. Messmer)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Pasākumu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2006. gada 20. novembra Direktīvu 2006/100/EK, ar ko pielāgo dažas direktīvas personu pārvietošanās brīvības jomā saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos (OV L 363, 141. lpp.), nepieņemšana vai nepazīņošana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2006. gada 20. novembra Direktīvas 2006/100/EK, ar ko pielāgo dažas direktīvas personu pārvietošanās brīvības jomā saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos prasības, Francijas Republika nav izpildījusi šīs direktīvas 2. pantā paredzētos pienākumus;

2) piespīst Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 171, 5.7.2008.

Tiesas (septītā palāta) 2009. gada 5. februāra spriedums —
Eiropas Kopienu Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste

(Lieta C-282/08) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2005/29/EK —
Negodīga komercprakse — Netransponēšana noteiktajā
termiņā)

(2009/C 82/14)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — W. Roels un
W. Wils)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvis — C. Schiltz)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Noteikumu, kas vajadzīgi, lai
izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija
Direktīvu 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu
komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko
groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un
Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un
Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004
("Negodīgas komercprakses direktīva") (OV L 149, 22. lpp.),
nepieņemšana vai nepaziņošana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa

1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus
aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes
2005. gada 11. maija Direktīvu 2005/29/EK, kas attiecas uz
uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērē-
tājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas
Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un
2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK)
Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva"), Luksem-
burgas Lielhercogiste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienā-
kumus;

2) Luksemburgas Lielhercogiste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 209, 15.8.2008.

Tiesas (septītā palāta) 2009. gada 5. februāra spriedums —
Eiropas Kopienu Komisija/Somijas Republika

(Lieta C-293/08) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2004/83/EK —
Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2009/C 82/15)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Condou-
Durande un I. Koskinen)

Atbildētāja: Somijas Republika (pārstāvis — J. Heliskoski)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tādu aktu nepieņemšana, kas
vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas
2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo
valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā
personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība,
šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu (OV
L 304, 12. lpp.) prasības

Rezolutīvā daļa:

1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus
aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 29. aprīļa
Direktīvas 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalifi-
cētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā
personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu
personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu prasības, Somijas
Republika nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

2) Somijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 223, 30.8.2008.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2008. gada 8. septembra rīkojumu lietā T-373/06 Matthias Rath/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs 2008. gada 12. novembrī iesniedzis Matthias Rath

(Lieta C-488/08 P)

(2009/C 82/16)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Matthias Rath (pārstāvji — S. Ziegler, C. Kleiner un F. Dehn, Rechtsanwälte)

Cits lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2008. gada 8. septembra rīkojumu lietā T-373/06;
- apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam, kā arī personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmās instances tiesa tās pārsūdzētajā rīkojumā ir apstiprinājusi Apelāciju pirmās padomes lēmumu, saskaņā ar kuru starp apelācijas sūdzības iesniedzēja reģistrācijai pieteikto vārdisko apzīmējumu "EPICAN" un Kopienas agrāko vārdisko preču zīmi "EPIGRAN" pastāv sajaukšanas iespēja attiecībā uz pārtikas piedevām un diētiskajiem līdzekļiem, kuru izmantošana nav medicīniska rakstura.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs savu apelācijas sūdzību pamato ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu. Pirmās instances tiesa, lai noteiktu preču un apzīmējumu līdzību, esot balstījusies uz kļūdainiem faktiem. Ja Pirmās instances tiesa faktus būtu novērtējusi pareizi, tā būtu nonākusi pie secinājuma, ka starp pretstatītajiem apzīmējumiem nav sajaukšanas iespējas. Tas tā ir it īpaši tādēļ, ka, kā Pirmās instances tiesa pamatoti konstatēja, patērētājs strīdīgajām precēm pievērš lielāku uzmanību.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2008. gada 8. septembra rīkojumu lietā T-374/06 Matthias Rath/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs 2008. gada 12. novembrī iesniedzis Matthias Rath

(Lieta C-489/08 P)

(2009/C 82/17)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Matthias Rath (pārstāvji — S. Ziegler, C. Kleiner un F. Dehn, Rechtsanwälte)

Cits lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2008. gada 8. septembra rīkojumu lietā T-374/06;
- apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam, kā arī personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmās instances tiesa tās pārsūdzētajā rīkojumā ir apstiprinājusi Apelāciju pirmās padomes lēmumu, saskaņā ar kuru starp apelācijas sūdzības iesniedzēja reģistrācijai pieteikto vārdisko apzīmējumu "EPICAN" un Kopienas agrāko vārdisko preču zīmi "EPIGRAN FORTE" pastāv sajaukšanas iespēja attiecībā uz pārtikas piedevām un diētiskajiem līdzekļiem, kuru izmantošana nav medicīniska rakstura.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs savu apelācijas sūdzību pamato ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu. Pirmās instances tiesa, lai noteiktu preču un apzīmējumu līdzību, esot balstījusies uz kļūdainiem faktiem. Ja Pirmās instances tiesa faktus būtu novērtējusi pareizi, tā būtu nonākusi pie secinājuma, ka starp pretstatītajiem apzīmējumiem nav sajaukšanas iespējas. Tas tā ir it īpaši tādēļ, ka, kā Pirmās instances tiesa pamatoti konstatēja, patērētājs strīdīgajām precēm pievērš lielāku uzmanību.

Prasība, kas celta 2008. gada 4. decembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-545/08)

(2009/C 82/18)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — A. Nijenhuis un K. Mojzesowicz)

Atbildētāja: Polijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nosakot gala lietotāju platlinijas pakalpojumu tarifus, iepriekš neveicot tirgus analīzi, Polijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas noteikti Direktīvas 2002/22/EK ⁽¹⁾ 16. un 17. pantā kopā ar Direktīvas 2002/21/EK ⁽²⁾ 16. un 27. pantu;
- piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Polijas Republika neesot izpildījusi pienākumus, kas noteikti Direktīvas 2002/22/EK 16. un 17. pantā kopā ar Direktīvas 2002/21/EK 16. un 27. pantu, jo tā ir noteikusi gala lietotāju platlinijas pakalpojumu tarifus, iepriekš neveicot tirgus analīzi.

Pirmkārt, pienākumi, ko *Urząd Komunikacji Elektronicznej der Telekomunikacja Polska* prezidents noteica divus gadus pēc attiecīgo Kopienų tiesību normu stāšanās spēkā Polijā, proti, prasība, lai uzņēmums iesniegtu gala lietotāju platlinijas pakalpojumu tarifus apstiprināšanai valsts regulējošajā iestādē, un prasība, lai tarifi tiktu noteikti, pamatojoties uz pakalpojumu sniegšanas izmaksām, esot jauni pienākumi, nevis iepriekšējo pienākumu paturēšana spēkā.

Otrkārt, *Urząd Komunikacji Elektronicznej* prezidenta *Telekomunikacja Polska* uzliktos regulēšanas pienākumus saistībā ar gala lietotāju platlinijas pakalpojumu tarifiem nevarot uzskatīt par pārejas pasākumu pamatdirektīvas 27. panta izpratnē, jo Direktīvas 98/10/EK 17. pants, kas ir minēts 27. pantā, attiecoties tikai uz fiksēto publisko telefona tīklu un pakalpojumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (universālā pakalpojuma direktīva) (OV L 108, 51. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīva 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva) (OV L 108, 33. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2008. gada 26. novembra spriedumu lietā T-100/06 *Deepak Rajani* ("Dear! Net Online")/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2009. gada 9. februārī iesniedzis *Deepak Rajani* ("Dear! Net Online")

(Lieta C-559/08 P)

(2009/C 82/19)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Deepak Rajani* ("Dear! Net Online") (pārstāvis — A. Kockläuner, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Artoz-Papier AG*

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- pilnā apmērā atcelt Pirmās instances tiesas 2008. gada 26. novembra spriedumu lietā T-100/06;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus Pirmās instances tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka apstrīdētais spriedums ir atceļams šādu iemeslu dēļ:

- noraidot pirmo pamatu, Pirmās instances tiesa esot nepareizi interpretējusi Kopienų preču zīmju regulas (turpmāk tekstā — "Preču zīmju regula") 43. panta 2. un 3. punktu, skatot tos kopā ar Madrides nolīguma 4. panta 1. punktu;
- noraidot pirmo pamatu, Pirmās instances tiesa esot pārkāpusi Līguma par Eiropas Savienību (konsolidētā redakcija) 6. pantu, kā arī Eiropas cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantu, skatot to kopā ar 14. pantu;
- noraidot pirmo pamatu, Pirmās instances tiesa esot pārkāpusi Direktīvas 89/104 (EK) ⁽¹⁾ 10. pantu, skatot to kopā ar Direktīvas 89/104 (EK) 1. pantu;
- noraidot otro pamatu, Pirmās instances tiesa esot pārkāpusi Regulas par Kopienų preču zīmi 79. pantu, jo tā neesot ņēmusi vērā, ka pretējā pusē rīkojusies ļaunā ticībā;
- noraidot otro pamatu, Pirmās instances tiesa attiecīgās preču zīmes esot nepareizi uzskatījusi par maldinoši līdzīgām un tādējādi esot pārkāpusi Regulas par Kopienų preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu;
- noraidot otro pamatu, Pirmās instances tiesa esot pārkāpusi Pirmās instances tiesas Reglamenta 135. panta 4. punktu, jo tā neesot ņēmusi vērā tās izskatāmās prasības pielikumos pievienotos apstiprinošos pierādījumus;

- noraidot otro pamatu, Pirmās instances tiesa esot pārkāpusi Līguma par Eiropas Savienību (konsolidētā redakcija) 49. un 50. pantu, skatot tos kopā ar 220. pantu;
- noraidot otro pamatu, Pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā, ka ITSB esot nepareizi izmantojis savas pilnvaras.

(¹) Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmā direktīva 89/104/EEK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, OV L 40, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Hof van Beroep te Gent (Beļģija) 2009. gada 8. janvāra rīkojumu — Erotic Center BVBA/Beļģijas valsts

(Lieta C-3/09)

(2009/C 82/20)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Beroep te Gent

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Erotic Center BVBA

Atbildētāja: Beļģijas valsts

Prejudiciālais jautājums

Vai kabīne, kas ir aizslēdzama telpa, kurā vieta ir tikai vienai personai, un šī persona uz televizora ekrāna par maksu var skatīties filmas, turklāt filmu projekciju uzsāk pati, iemetot monētu, var izvēlēties filmas no piedāvājuma un laikā, par kuru ir samaksājusi, projicējamās filmas izvēli var nepārtraukti mainīt, ir uzskatāma par “kinoteātri” Padomes 1977. gada 17. maija Sestās PVN direktīvas 77/388/EEK (¹) H pielikuma 7. kategorijas (jaunajā redakcijā pēc grozījumiem — Padomes 2006. gada 28. novembra direktīvas 2006/112/EK (²) III pielikuma 7. punkts) izpratnē?

(¹) Direktīva par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

(²) Direktīva par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par 2008. gada 15. oktobra spriedumu lietā T-160/04 Potamianos/Komisija 2009. gada 8. janvārī iesniedzis Gerasimos Potamianos

(Lieta C-4/09 P)

(2009/C 82/21)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Gerasimos Potamianos (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis un E. Marchal, avocats)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt visās daļās Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2008. gada 15. oktobra spriedumu lietā T-160/04 (Potamianos/Komisija), ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja visus viņa 2004. gada 26. aprīļa prasībā ietvertos prasījumus, kas bija vērsti pret līgumslēdzējas iestādes lēmumu nepagarināt viņa pagaidu darbinieka līgumu;
- atcelt līgumslēdzējas iestādes lēmumu neatjaunot viņa pagaidu darbinieka līgumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs savas apelācijas sūdzības pamatojumam izvirza četrus iebildumus.

Ar pirmo iebildumu tiek apgalvots, ka nepareiza esot Pirmās instances tiesas interpretācija, ka viņa pagaidu darbinieka līguma neatjaunošana esot pamatota ar iemesliem, kas ir saistīti ar dienesta interesēm. Apelācijas sūdzības iesniedzēja augstākstāvošā vadība patiesībā esot vairākkārt pieprasījusi viņa līguma pagarināšanu. Savukārt objektīvas, atbilstošas un saskanīgas norādes ļaujot secināt, ka “nesaskaitīšanas” noteikuma, saskaņā ar kuru pagaidu darbinieka maksimālais nodarbinātības laiks ir seši gadi, piemērošana esot bijis vienīgais pamats attiecīgajam nepagarināšanas lēmumam.

Ar otro iebildumu apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, ka viņš nav izvirzījis savu kandidatūru attiecīgajam amatam, lai gan viņš savlaicīgi ir pieprasījis savu līguma pagarināšanu un vairākkārt atkārtojis savu prasību, tostarp pēc paziņojuma par vakanci publicēšanas.

Ar trešo iebildumu apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinādama, ka līgumslēdzēja iestāde nav pieļāvusi pilnvaru nepareizu izmantošanu. Deklarētais pagaidu darbinieku izmantošanas mērķis faktiski esot samazināt vakanto amatu skaitu Komisijā un it īpaši aizpildīt konkursa laureātu trūkumu.

Pēdējais no minētajiem mērķiem nemaz neesot sasniegts, noraidot apelācijas sūdzības iesniedzēja līguma pagarināšanu pēc “nesaskaitīšanas” noteikuma piemērošanas, jo viņa amata vakance tika publicēta pirms konkursa sarakstu publicēšanas. Turklāt šajā amatā uz ilgu laiku tika nodarbināts kāds cits pagaidu darbinieks, kamēr visu pārējo tajā pašā direkcijā uz īsāku laiku nodarbināto pagaidu darbinieku līgumi tika pagarināti pēc iestādes iniciatīvas, iepriekš npublicējot viņu amatu vakances.

Visbeidzot, neesot ievērots vienlīdzības princips, jo visu pārējo pagaidu darbinieku, kas atrodas līdzīgā stāvoklī, izņemot viņu darba stāžu, līgumi tikuši pagarināti, npublicējot viņu amatu vakances, pretēji tam, kas esot noticis apelācijas sūdzības iesniedzēja gadījumā. Šādos apstākļos pierādīšanas pienākums procesā Pirmās instances tiesā esot kļūdaini apgriezts, jo atbildētājam nevis apelācijas sūdzības iesniedzējam esot bijis jāpierāda to noteikumu ievērošana, ko tā pati pieņēmusi.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Oberlandesgerichts Wien (Austrija) 2009. gada 15. janvāra rīkojumu — Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH/Silva Trade, SA

(Lieta C-19/09)

(2009/C 82/22)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Wien

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Wood Floor Solutions Andreas Domberger GmbH

Atbildētāja: Silva Trade, SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) a) Vai Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ⁽¹⁾ 5. panta 1. punkta

b) apakšpunkta otrais ievilkums, ja ir noslēgts pakalpojumu sniegšanas līgums, ir piemērojams arī tad, ja pakalpojumus saskaņā ar līgumu sniedz vairākās dalībvalstīs?

Ja uz šo jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:

b) vai iepriekš minētais noteikums ir jāinterpretē tādējādi, ka raksturīgā saistības izpildes vieta ir jānosaka pēc tās vietas, kurā, ņemot vērā laika patēriņu un nozīmi, atrodas pakalpojumu sniedzēja darbības galvenā vieta?

c) ja darbības galveno vietu konstatēt nav iespējams, vai prasību attiecībā uz visām no līguma izrietošajām prasījuma tiesībām pēc prasītāja izvēles var iesniegt jebkurā pakalpojumu sniegšanas vietā Kopienas teritorijā?

- 2) Ja uz šo jautājumu tiek sniegta noliedzoša atbilde: vai Regulas Nr. 44/2001 5. panta 1. punkta a) apakšpunktu arī tad var piemērot attiecībā uz līgumu par pakalpojumu sniegšanu, ja pakalpojumus saskaņā ar līgumu sniedz vairākās dalībvalstīs?

⁽¹⁾ OV L 12, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 15. janvārī — Eiropas Kopienų Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-20/09)

(2009/C 82/23)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — R. Lyal un A. Caeiros)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, saistībā ar Likumā Nr. 39-A/2005 paredzēto legalizēšanu paredzot preferenciālu nodokļu režīmu tikai un vienīgi Portugāles valsts emitētajām valsts parādzīmēm, Portugāles Republika nav izpildījusi EKL 56. pantā un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ) 40. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2005. gada septembrī Komisija saņēma sūdzību par atsevišķu ar 2005. gada 29. jūlija Likumu Nr. 39-A/2005 apstiprinātu "Regime Excepcional de Regularização Tributária de elementos patrimoniais que não se encontrem no território português em 31 de Dezembro de 2004 [Īpašās kārtības aktīvu, kas 2004. gada 31. decembrī neatradās Portugāles teritorijā, legalizēšanai nodokļu mērķiem]" noteikumu nesaderību ar Kopienas tiesībām un Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu (EEZ).

Šajā īpašajā kārtībā legalizēšanai nodokļu mērķiem paredzēts, ka nodokļu maksātājiem saistībā ar šo legalizēšanu jāmaksā summa, ko aprēķina, legalizēšanas nodokļu mērķiem deklarācijā norādīto aktīvu vērtībai piemērojot 5 % likmi, un gadījumā, ja visi vai kāds no šiem aktīviem ir Portugāles valsts vērtspapīri, minētā likme daļā, kas attiecas uz šiem vērtspapīriem, tiek samazināta uz pusi; šis samazinājums bija piemērojams arī citiem aktīviem, kuru vērtība ir no jauna ieguldīta Portugāles valsts vērtspapīros vēlākais līdz aktīva legalizēšanas nodokļu mērķiem deklarācijas iesniegšanai.

Komisija uzskata, ka īpašajā kārtībā legalizēšanai nodokļu mērķiem tiek paredzēta priekšrocība saistībā ar aktīvu repatriāciju un ieguldīšanu Portugāles valsts vērtspapīros, kas izpaužas samazinātas likmes piemērošanā attiecībā uz Portugāles valsts vērtspapīru formā esošiem aktīviem vai šajos vērtspapīros no jauna ieguldīto aktīvu vērtību. Personas, kas izmanto šo kārtību, faktiski tiek atturētas savus legalizētos aktīvus turēt kādā citā formā kā vienīgi Portugāles valsts vērtspapīros.

Eiropas Kopienas Tiesai jau ir bijusi izdevība noteikt, ka valsts nodokļu tiesību norma, kas, iespējams, attur nodokļu maksātājus veikt ieguldījumus citās dalībvalstīs, ir kapitāla brīvas aprites ierobežojums EKL 56. panta izpratnē.

Lai arī Komisija neapšaubā, ka valsts parādzīmes varētu baudīt labvēlīgāku attieksmi, šajā gadījumā tā uzskata, ka zemāka nodokļa likme, kuru paredzēts piemērot tikai attiecībā uz Portugāles valsts vērtspapīru formā legalizētajiem aktīviem, ir diskriminējošs kapitāla aprites ierobežojums, kas aizliegts EKL 56. pantā un ko nevar attaisnot, pamatojoties uz EKL 58. panta 1. punktu.

Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu noteikumi par kapitāla apriti būtībā ir vienādi ar EK līguma noteikumiem. Tādēļ, tas apstāklis, ka personas, kas var izmantot īpašo kārtību legalizēšanai nodokļu mērķiem, tiek atturētas savus legalizētos aktīvus turēt Norvēģijā, Lihtenšteinā vai Īslandē, arī ir kapitāla aprites ierobežojums, kas aizliegts EEZ līguma 40. pantā.

Prasība, kas celta 2009. gada 15. janvārī — Eiropas Kopienas Komisija/Luksemburgas Lielhercogiste**(Lieta C-22/09)**

(2009/C 82/24)

*Tiesvedības valoda — franču***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — B. Schima un L. de Schietere de Lophem)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvu 2002/91/EK par ēku energoefektivitāti⁽¹⁾, vai katrā ziņā nepaziņojot Komisijai par šo aktu pieņemšanu, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2002/91/EK transponēšanai ir beidzies 2006. gada 4. janvārī. Šīs prasības iesniegšanas datumā atbildētāja vēl nebija veikusi pasākumus, kas vajadzīgi, lai transponētu direktīvu, vai katrā ziņā tā nav paziņojusi par minētajiem pasākumiem Komisijai.

⁽¹⁾ OV 2003, L 1, 65. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Fővárosi Bíróság (Ungārija) 2009. gada 19. janvāra rīkojumu — Sió-Eckes Kft/Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerv

(Lieta C-25/09)

(2009/C 82/25)

*Tiesvedības valoda — ungāru***Iesniedzējtiesa***Fővárosi Bíróság (Ungārija)*

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Sió-Eckes Kft.

Atbildētāja: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Regulas (EK) Nr. 2201/96 ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka atbilstoši I pielikumam ražošanas atbalsta sistēma ir paredzēta ne tikai persikiem sīrupā un/vai dabiskā augļu sulā, uz kuriem attiecas KN kods ex 2008 70 61, bet arī produktiem, kas apzīmēti ar citiem pielikumā minētajiem KN kodiem (ex 2008 70 69 u.c.)?
- 2) Vai pārstrādātājs, kas ražo produktus, uz kuriem attiecas KN kods ex 2008 70 92, atbilst minētajā regulā paredzētajiem nosacījumiem?
- 3) Vai Komisijas Regulas (EK) Nr. 1535/2003 ⁽²⁾ 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka produkti, uz kuriem attiecas KN kodi ex 2008 70 61, ex 2008 70 69, ex 2008 70 71 ex 2008 70 71 ex 2008 70 71, ex 2008 70 79, ex 2008 70 92, ex 2008 70 94 un ex 2008 70 99, ir arī galaprodukti Regulas izpratnē?
- 4) Ja no atbildēm uz iepriekš minētajiem jautājumiem izriet, ka tikai persiki Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2320/89 ⁽³⁾ 3. panta izpratnē ir galaprodukts, kāpēc iepriekš minētajos noteikumos ir minēti KN kodi, kas attiecas uz citiem produktiem?
- 5) Vai atbilstoši iepriekš minētajām regulām par galaproduktu ir uzskatāms ikviens produkts, ko var tirgot neatkarīgā veidā un kas iegūts katrā persiku pārstrādes posmā (piemēram, mīkstsūms)?

⁽¹⁾ Padomes 1996. gada 28. oktobra Regula (EK) Nr. 2201/96 par augļu un dārzeņu pārstrādes produktu tirgus kopīgo organizāciju (OV L 297, 29. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2003. gada 29. augusta Regula (EK) Nr. 1535/2003, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 2201/96 attiecībā uz atbalsta programmu augļu un dārzeņu pārstrādes produktiem (OV L 218, 14. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 1989. gada 28. jūlija Regula (EEK) Nr. 2320/89 par obligātajām kvalitātes prasībām persikiem sīrupā un persikiem dabiskā augļu sulā, lai piemērotu ražošanas atbalsta sistēmu (OV L 220, 54. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2008. gada 4. decembra spriedumu lietā T-284/08 *People's Mojahedin Organization of Iran*/Eiropas Savienības Padome 2009. gada 21. janvārī iesniegusi Francijas Republika

(Lieta C-27/09)

(2009/C 82/26)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Francijas Republika (pārstāvji — E. Belliard, G. de Bergues, A.-L. During)

Pārējie lietas dalībnieki: *People's Mojahedin Organization of Iran*, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas 2008. gada 4. decembra spriedumu lietā T-284/08 *People's Mojahedin Organization of Iran*/Padome
- pašai pieņemt galīgo lēmumu strīdā, noraidot PMOI prasību vai nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Pirmās instances tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Francijas valdība uzskata, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ, pirmkārt, tāpēc, ka Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka Padome pieņēma Lēmumu 2008/583/EK ⁽¹⁾, pārkāpjot PMOI tiesības uz aizstāvību, neņemot vērā šī lēmuma pieņemšanas īpašos apstākļus; otrkārt, tāpēc, ka Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka Francijā uzsāktā tiesvedība pret it kā PMOI dalībniekiem nebija lēmums, kas atbilst 2001. gada 27. decembra Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP par īpašu pasākumu piemērošanu, lai apkarotu terorismu, 1. panta 4. punktā ietvertajai definīcijai, un, visbeidzot, tāpēc, ka Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka Padomes atteikums nosūtīt 3. punkta a) apakšpunktu vienā no trim dokumentiem, kurus Francijas iestādes bija iesniegušas Padomē, prasot iekļaut PMOI sarakstā, kas ir izveidots ar Lēmumu 2008/583/EK, un nosūtījušas Pirmās instances tiesai ar Padomes starpniecību, atbildot uz 2008. gada 26. septembra rīkojumu par pierādījumu savākšanas pasākumiem, neļāva Pirmās instances tiesai veikt tiesiskuma pārbaudi

attiecībā uz Lēmumu 2008/583/EK un ietekmēja tiesības uz efektīvu tiesas aizsardzību.

(¹) Padomes 2008. gada 15. jūlija Lēmums, ar kuru īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kuru atceļ Lēmumu 2007/868/EK (OV L 188, 21. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 22. janvārī — Eiropas Kopienų Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-30/09)

(2009/C 82/27)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — A. Sipos un P. Guerra e Andrade)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nesagatavojot ārējos operatīvās rīcības plānus uzņēmumiem, kuriem šādi plāni ir jāizstrādā, Portugāles Republika nav izpildījusi Padomes 1996. gada 9. decembra Direktīvas 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas (¹), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 16. decembra Direktīvu 2003/105/EK, 11. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

No vēstulēm, ko Portugāles valsts pārvaldes iestādes šajā jautājumā nosūtījušas Komisijai, izriet, ka atbilstoši direktīvai nav apstiprināts neviens ārējās operatīvās rīcības plāns attiecībā uz uzņēmumiem, kuriem jāsaprot operatīvās rīcības plāni.

Direktīvas 96/92 11. pantā dalībvalstīm uzlikts pienākums rūpēties, lai [rūpnieki] atbildīgajām iestādēm sniegtu ārējo operatīvās rīcības plānu sagatavošanai vajadzīgo informāciju. Šie plāni jāsaprot atbildīgajām iestādēm.

Saskaņā ar direktīvas 11. panta 4. punktu iekšējie un ārējie operatīvās rīcības plāni jāpārskata, jāpārbauda, jāgroza un jāatjaunina ne retāk kā reizi trijos gados.

Saskaņā ar pašu Portugāles valsts pārvaldes iestāžu sniegtajām ziņām neviens no šiem pienākumiem Portugālē nav izpildīts.

(¹) OV L 10, 13. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Fővárosi Bíróság (Ungārijas Republika) 2009. gada 26. janvāra rīkojumu — Nawras Bolbol/Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Lieta C-31/09)

(2009/C 82/28)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Bíróság (Ungārija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Nawras Bolbol

Atbildētājs: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes Direktīvas 2004/83/EK (¹) 12. panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas mērķiem:

- 1) ir jānoskaidro, vai persona saņem aizsardzību vai palīdzību no Apvienoto Nāciju Organizācijas struktūrām tikai tāpēc vien, ka šai personai ir tiesības uz šādu aizsardzību vai palīdzību, vai arī ir nepieciešams, lai tā šādu aizsardzību vai palīdzību tiesām būtu saņēmusi?
- 2) struktūras aizsardzības vai palīdzības pārtraukšana nozīmē atrašanos ārpus tās darbības zonas, struktūras darbības izbeigšanu, iespējas saņemt šīs struktūras aizsardzību vai palīdzību izbeigšanos vai arī objektīvu šķērslī, kura dēļ persona, kurai ir tiesības uz aizsardzību vai palīdzību, to nevar saņemt?
- 3) tas, ka persona ir tiesīga uz direktīvas sniegto labumu, nozīmē bēgļa statusa vai vienas vai otras no abām direktīvas piemērošanas jomā iekļautajām aizsardzības formām (bēgļa statuss un alternatīvās aizsardzības piešķiršana) pēc dalībvalsts izvēles atzīšanu, vai arī nevienas no tām automātisku neatzīšanu, bet gan tikai to, ka persona ietilpst Direktīvas piemērojamības personām jomā?

(¹) Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/83/EK par obligātiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu (OV L 304, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar *Corte suprema di cassazione* (Itālija) 2009. gada 28. janvāra rīkojumu — *Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate/Paolo Speranza*

(Lieta C-35/09)

(2009/C 82/29)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate*

Atbildētājs: *Paolo Speranza*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 69/335/EEK (⁽¹⁾) 4. panta 1. punkta c) apakšpunkts, atbilstoši kuram kapitāla nodokli uzliek kapitāla sabiedrības kapitāla palielināšanai ar jebkādu aktīvu iemaksām, ir interpretējams tādējādi, ka nodokli piemēro vienīgi par faktisku piešķiršanu un nevis par vienkāršu lēmumu palielināt kapitālu, kas būtībā palicis neizpildīts?
- 2) Vai Direktīvas 69/335/EEK 4. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka nodoklis ir jāpiemēro vienīgi sabiedrībai, kas veic piešķiršanu, un nevis arī valsts amatpersonai, kura uzraksta vai saņem aktu?
- 3) Vai katrā ziņā aizstāvības līdzekļi, kas Itālijas tiesiskajā regulējumā nodrošināti valsts amatpersonai, atbilst samērīguma principam, ņemot vērā, ka Republikas Prezidenta 1986. gada dekrēta Nr. 131 38. pantā ir noteikts, ka nav nozīmes tam, vai lēmums palielināt kapitālu nav spēkā vai ir atceljams, un ir ļauts samaksāto nodokli saņemt atpakaļ tikai pēc tam, kad stājies spēkā tiesas spriedums civillietā, ar kuru akts ir atzīts par spēkā neesošu vai ir atcelts?

(⁽¹⁾) OV L 249, 25. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 14. novembra rīkojumu lietā T-45/08 *Transportes Evaristo Molina, S.A./Eiropas Kopienu Komisija* 2009. gada 28. janvārī iesniegusi *Transportes Evaristo Molina, S.A.*

(Lieta C-36/09 P)

(2009/C 82/30)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Transportes Evaristo Molina, S.A.* (pārstāvji — *A. Hernández Pardo, S. Beltrán Ruiz* un *L. Ruiz Ezquerro*, advokāti)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt pilnībā Pirmās instances tiesas 2008. gada 14. novembra rīkojumu lietā T-45/08 un, ja Tiesa uzskatītu, ka tās rīcībā ir pietiekami materiāli, lai pēc būtības izlemtu Pirmās instances tiesā celto prasību;
- pirms lietas izlemšanas pēc būtības atzīt par nozīmīgiem un iegūt *Transportes Evaristo Molina, S.A.* prasībā par tiesību akta atcelšanu lūgtos pierādījumus;
- atzīt par pamatotiem visus *Transportes Evaristo Molina, S.A.* Pirmās instances tiesā izvirzītos prasījumus, proti, atcelt Komisijas 2006. gada 12. aprīļa lēmumu par procesu, kas ierosināts saskaņā ar EK līguma 81. pantu (⁽¹⁾), lietā COMP/B-1/38.348 *Repsol CPP* Regulas Nr. 1/2003 (⁽²⁾) 9. panta, kā arī prasībā par tiesību akta atcelšanu uzskaitīto Kopienu tiesību principu, paša EKL 81. panta un tā 3. punktā minēto kategoriju atbrīvojumu regulu, Regulas (EEK) Nr. 1984/83 (⁽³⁾) un Regulas (EK) Nr. 2790/99 (⁽⁴⁾), pārkāpumu dēļ;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

- a) *Dies a quo*, no kuras bija jāsāk skaitīt EKL 230. pantā paredzētais termiņš, bija diena, no kuras apstrīdētais akts (proti, Eiropas Kopienu Komisijas 2006. gada 12. aprīļa lēmums lietā COMP/B-1/38.348 *REPSOL CPP*) tieši un individuāli skāra *TRANSPORTES EVARISTO MOLINA S.A.*;

b) ja Tiesa uzskatītu, ka TRANSPORTES EVARISTO MOLINA S.A. prasība par tiesību akta atcelšanu ir celta ar noka-vēšanos, apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz šo faktu uzskatīt par attaisnojamo, ņemot vērā to, ka Eiropas Kopienų Komisija ir rīkojusies tādējādi, ka ir radījusi sajukumu apelācijas sūdzības iesniedzējas izpratnē.

- (¹) Komisijas 2006. gada 12. aprīļa Lēmums 2006/446/EK par procesu saskaņā ar EKL 81. pantu (lieta COMP/B-1/38.348 *Repsol* (CPP)) (kopsavilkums publicēts OV L 176, 104. lpp.).
- (²) Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [EKL] 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).
- (³) Komisijas 1983. gada 22. jūnija Regula (EEK) Nr. 1984/83 par Līguma 85. panta 3. punkta piemērošanu noteiktām ekskluzīvo pirkumu līgumu kategorijām (OV L 173, 5. lpp.).
- (⁴) Komisijas 1999. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 2790/99 par Līguma 81. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu vienošanos un saskaņotu darbību kategorijām (OV L 336, 21. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 28. janvārī — Eiropas Kopienų Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-37/09)

(2009/C 82/31)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J.-B. Laignelot, S. Pardo Quintillán un P. Guerra e Andrade)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, pirmkārt, neveicot vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka atkritumi, kas apglabāti Lourosas [Lourosa] apvidū esošajās raktuvēs “dos Limas”, “dos Linos” un “dos Barreiras”, tiktu reģenerēti vai iznīcināti, neapdraudot cilvēku dzīvību, nekaitējot videi un, it īpaši, neapdraudot ūdeņus un augsni, nedz nodoti privātam vai publiskam atkritumu savācējam vai uzņēmumam, kas uzņemtos tos iznīcināt vai reģenerēt, un, otrkārt, neveicot vajadzīgos pasākumus, lai ierobežotu Direktīvas 80/68/EEK II saraksta vielu ievadīšanu gruntsūdeņos, tādējādi izvairoties no ūdens piesārņošanas ar šīm vielām, Portugāles Republika nav izpildījusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvas 2006/12/EK par atkritumiem, ar kuru kodificēta Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīva 75/442/EEK par atkritumiem, 4. un 8. pantā, kā arī Padomes 1979. gada 17. decembra

Direktīvas 80/68/EEK par gruntsūdeņu aizsardzību pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu 3. un 5. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopš 1980-ajiem gadiem slēgtajās raktuvēs tika apglabāti dažādas izcelsmes atkritumi bez jebkādas iestāžu uzraudzības. Atkritumu izgāšana raktuvēs turpinājās līdz 2004. gada februārim. Piekļūšana šīm vietām netika liegta līdz 2004. gada jūnijam.

Ūdens analīzes dažādās agrāko raktuvju teritorijas vietās uzrādīja satraucošus ķīmiskā piesārņojuma līmeņus. Minētās teritorijas gruntsūdens slānis ir piesārņots.

Ilgus gadus Portugāles valsts pārvaldes iestādes neveica vajadzīgos pasākumus, lai liegtu neidentificētiem atkritumu turētājiem tos izmest un atstāt slēgtajās raktuvēs. Tās neuzraudzīja nedz atkritumu izkraušanu un atstāšanu raktuvēs, nedz to iznīcināšanu.

Otrkārt, Portugāles valsts pārvaldes iestādes nav veikušas vajadzīgos pasākumus, lai liegtu indīgu un kaitīgu vielu ievadīšanu gruntsūdeņos. Tās neveica iepriekšēju pārbaudi attiecībā uz tādu atkritumu apglabāšanu, ar kuriem gruntsūdeņos netieši varētu tikt izmestas kaitīgas vielas. Tās neuzraudzīja arī atkritumu izmešanu virszemē.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2008. gada 19. novembra spriedumu lietā T-187/06 *Ralf Schröder*/Kopienų Augu šķirņu birojs 2008. gada 29. janvārī iesniedzis *Ralf Schröder*

(Lieta C-38/09 P)

(2009/C 82/32)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Ralf Schröder* (pārstāvji — T. Leidereiter un W.-A. Schmidt, Rechtsanwälte)

Cits lietas dalībnieks: Kopienų Augu šķirņu birojs (KAŠB)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2008. gada 19. novembra spriedumu lietā T-187/06;

- apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja pirmajā instancē izvirzīto prasījumu atcelt KAŠB Apelācijas padomes 2006. gada 2. maija lēmumu lietā A003/2004.

Pakārtoti, attiecībā uz 2. punktu:

- Nodot lietu atkārtotai izskatīšanai Pirmās instances tiesā.
- Piespriest KAŠB atļūdzināt visus šajā tiesvedībā, tiesvedībā Pirmās instances tiesā un procesā Apelācijas padomē radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šīs apelācijas sūdzības priekšmets ir Pirmās instances tiesas spriedums, ar kuru tika noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzēja prasība par Kopienas Augu šķirņu biroja Apelācijas padomes lēmumu, attiecībā uz pieteikumu par augu šķirņu aizsardzības piešķiršanu augu šķirnei "SUMCOL 01". Ar pārsūdzēto spriedumu Pirmās instances tiesa esot apstiprinājusi Apelācijas padomes lēmumu, saskaņā ar kuru reģistrācijai pieteiktā šķirne būtiski neatšķiras no salīdzināmās šķirnes, kura ir uzskatāma par vispārpazīstamu.

Ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza virkni procedūras kļūdu. Pirmās instances tiesa, pārbaudot Apelācijas padomes lēmumu, esot izdarījusi secinājumus, kuru kļūdainība izrietot tieši no lietas materiāliem. Turklāt tā esot sagrozījusi faktus un pierādījumus, kuri pārsniedz prasības attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzītajiem argumentiem, nolēmusi pretrunīgi un pārkāpusi apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesības tikt uzklaustītam tiesā. Pirmās instances tiesa neesot ņēmusi vērā lielu daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja argumentu un lielu skaitu pierādījumu un ir noraidījusi tos kā tādus, kuri ir pārāk vispārīgi. Turklāt Pirmās instances tiesa neesot ievērojusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējam daļēji nebija objektīvi iespējams izvirzīt "precīzākus" argumentus. Tādējādi tā vienlaicīgi esot pārkāpusi apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesības tikt uzklaustītam tiesā un pierādījumu nestas un savākšanas principus. Pirmās instances tiesa turklāt esot prettiesiski paplašinājusi apelācijas procesa strīda priekšmetu, jo tā pārsūdzēto spriedumu esot balstījusi uz pamatojumu, kuru nav izvirzījis nedz KAŠB, nedz Apelācijas padome.

Otrajā apelācijas sūdzības pamatā apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Pirmās instances tiesa esot pārkāpusi Kopienas tiesību normas, jo tā, interpretējot Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulas (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību 7. panta 2. punktu, par vispārpazīstamības pierādījumu ir uzskatījusi šķirnes rakstveida aprakstu zinātniskajā literatūrā. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza iepriekš minētās regulas 62. panta pārkāpumu un Regulas (EK) Nr. 1239/95 par noteikumiem, kas jāievēro, piemērojot Padomes Regulu (EK) Nr. 2100/94 attiecībā uz lietu izskatīšanas procesiem Kopienas augu šķirņu biroja, 60. panta pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2009. gada 2. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-47/09)

(2009/C 82/33)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — F. Clotuche-Duvieusart un D. Nardī)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- nospriest, ka Itālijas Republika, paredzot iespēju šokolādes produktu, kuri kā augu taukus satur vienīgi kakao sviestu, komercnosaukumu papildināt ar īpašības vārdu "puro" vai norādi "cioccolato puro", nav izpildījusi Direktīvas 2000/36/EK ⁽¹⁾ 3. pantā, Direktīvas 2000/13/EK ⁽²⁾ 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā, kā arī Direktīvas 2000/36 3. panta 5. punktā, lasot tos kopā, paredzētos pienākumus;
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Tostarp ar mērķi nodrošināt pareizas informācijas sniegšanu patērētājam, ar direktīvu par marķēšanu (2000/13) un direktīvu par šokolādes produktiem (2000/36) šokolādes produktu marķēšana un it īpaši to komercnosaukumi ir tikuši pilnībā saskaņoti Kopienā. Direktīvā 2000/36 ir paredzēts, ka produkti, kuru sastāvā ir līdz 5 % atsevišķu augu tauku, saglabā nemainīgu savu komercnosaukumu, bet to marķējumā treknā drukā īpaši ir jānorāda: "satur augu taukus līdztekus kakao sviestam".

Itālijas tiesiskais regulējums, kas ir šīs prasības priekšmets un saskaņā ar kuru norāde "puro" tiek pievienota vienīgi produktam, kuru sastāvā kā tauki ir tikai un vienīgi kakao sviests, komercnosaukumam, groza Kopienų līmenī pieņemtās harmonizētās definīcijas un tās neievēro. Ņemot vērā, ka itāļu valodā vārds "puro" nozīmē neizmainīts, neskarts un līdz ar to autentisks, patērētājiem liek domāt, ka produkti, kuri, ievērojot Direktīvu un tajā paredzētos nosacījumus attiecībā uz komercnosaukumiem, satur augu taukus, kas nav kakao sviests, nav neskarti, proti, tie ir izmainīti un nav autentiski. Tas ir vienīgi tā iemesla dēļ, ka to sastāvā ir augu tauki, kuri, ņemot vērā to veidu un to proporcijas, ir atļauti saskaņā ar tiesisko regulējumu, lai gan tas nemaina to komercnosaukumu.

Turklāt vārds "puro" ir īpašības vārds, kura izmantošanā komercnosaukumā ir jāievēro atsevišķi nosacījumi. It īpaši Direktīvas 2000/36 3. panta 5. punktā ir paredzēts, ka informācijas vai apraksta attiecībā uz kvalitātes kritērijiem izmantošanā ir jāievēro minimālais kopējais kakao sausās masas saturs, kas ir

lielāks par to saturu, kas ir paredzēts nosaukumu, kuros nav minēts šis apraksts, izmantošanai. Itālijas tiesiskajā regulējumā norāde “puro” var tikt izmantota tikai tad, ja kā taukviela tiek izmantots tikai kakao sviests, bet nav jāievēro lielāks minimālais saturs, kas ir paredzēts attiecībā uz kopējo kakao sauso masu. Ar to tieši tiek pārkāpts Direktīvas 3. panta 5. punkts, kā arī maldināts patērētājs.

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. jūnija Direktīva 2000/36/EK par kakao un šokolādes produktiem, kas paredzēti lietošanai pārtikā (OV L 197, 19. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīva 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu (OV L 109, 29. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (astotā palāta) 2008. gada 12. novembra spriedumu lietā T-270/06 *Lego Juris A/S*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: *Mega Brands, Inc.*, 2009. gada 2. februārī iesniegusi *Lego Juris A/S*

(Lieta C-48/09 P)

(2009/C 82/34)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Lego Juris A/S* (pārstāvji — V. von Bomhard, advokāte, T. Dolde, A. Renck, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Megabrand, Inc.*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas spriedumu, jo ar to esot pārkāpta Kopienas preču zīmju regulas (¹) 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) daļa

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka ar pārsūdzēto spriedumu esot pārkāpta Kopienas preču zīmju regulas 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) daļa. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa:

- a) Kopienas preču zīmju regulas 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) daļu ir interpretējusi tādējādi, ka ikviena

forma, kam ir kāda funkcija, no reģistrācijas faktiski ir izslēgta neatkarīgi no tā, vai Kopienas preču zīmju regulas 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) daļas kritēriji, kā tos Tiesa ir definējusi spriedumā lietā *Philips/Remington* (²), ir izpildīti vai ne;

- b) identificējot trīsdimensiju preču zīmes būtiskās pazīmes, ir piemērojusi nepareizus kritērijus, un
- c) ir piemērojusi nepareizu funkcionalitātes testu, jo tā i) neesot ierobežojusi vērtējumu ar attiecīgās preču zīmes būtiskajām pazīmēm un ii) neesot definējusi piemērotus kritērijus, lai novērtētu, vai formas pazīme ir funkcionāla, un, konkrētāk, esot atteikusies ņemt vērā potenciālus alternatīvus dizainus.

(¹) OV L 1, 1. lpp.

(²) Spriedums lietā C-299/99 *Philips* [2002], Recueil, I-5475. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 4. februārī — Eiropas Kopienų Komisija/Īrija

(Lieta C-50/09)

(2009/C 82/35)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — P. Oliver, C. Clyne, J.-B. Laignelot)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

Atzīt, ka:

- netransponējot Padomes Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu (¹) grozīto 3. pantu,
- nenodrošinot, ka gadījumos, kad gan Īrijas plānošanas iestādēm, gan Dabas aizsardzības aģentūrai ir lēmuma pieņemšanas pilnvaras attiecībā uz projektu, pilnībā tiks izpildītas Direktīvas 2., 3. un 4. panta prasības,
- izslēdzot nojaukšanas darbus no tiesību aktu, ar kuriem ir transponēta šī direktīva, piemērošanas jomas,

Īrija nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;

- piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 3. panta netransponēšana

Komisija apgalvo, ka 2000. gada Noteikumu par teritorijas plānošanu un attīstību 173. sadaļa, kurā plānošanas iestādēm ir prasīts ņemt vērā deklarāciju par ietekmi uz vidi (EIS) un konsultējamo informāciju, attiecas uz direktīvas 8. pantā paredzēto pienākumu ņemt vērā informāciju, kas iegūta atbilstoši direktīvas 5., 6. un 7. pantam. Pēc Komisijas domām 173. sadaļa neattiecas uz plašāku pienākumu direktīvas 3. panta izpratnē nodrošināt, ka ietekmes uz vidi novērtējumā (EIA) tiktu noteikti, raksturoti un novērtēti visi faktori, kas minēti šajā normā.

Attiecībā uz 94., 108. un 111. pantu un 2001. gada Noteikumu par teritorijas plānošanu un attīstību 6. sarakstu Komisija izvirza šādus apsvērumus. 94. pantā, kas lasīts kopā ar 6.2(b) sarakstu, ir noteikta informācija, kura jāietver EIS. Tā ir norāde uz informāciju, kas attīstītājam ir jāsniedz atbilstoši direktīvas 5. pantam; tādēļ tā ir jānošķir no EIA, kas ir vispārējs novērtējuma process. Ar 108. un 111. pantu plānošanas iestādēm ir prasīts apsvērt EIS atbilstību. Komisija uzskata, ka šie nosacījumi attiecas uz direktīvas 5. pantu, bet tie neaizstāj direktīvas 3. panta transponēšanu. Informācija, kas jāsniedz attīstītājam, ir tikai viena daļa no EIS un nosacījumi attiecībā uz šo informāciju neaizstāj 3. pantā paredzēto pienākumu.

Pienācīgas saskaņošanas starp iestādēm nepieprasīšana

Lai gan Komisijai būtībā nav iebildumu pret daudzpakāpju lēmumu pieņemšanu vai to, ka atbildība par lēmumu pieņemšanu par to pašu projektu ir dalīta starp dažādiem lēmumu pieņēmējiem, tai ir bažas par precīzu veidu, kādā ir noteikti pienākumi dažādiem lēmumu pieņēmējiem. Pēc Komisijas domām Īrijas tiesiskais regulējums neietver pienākumu lēmumu pieņēmējiem veikt savā starpā efektīvu saskaņošanu un tādēļ ir pretējs direktīvas 2., 3. un 4. pantam.

Direktīvas nepiemērošana nojaukšanas darbiem

Komisija uzskata, ka, lai gan citi direktīvā izklāstītie nosacījumi ir izpildīti, ir jāizstrādā nojaukšanas darbu EIS. Īrija ar 2001. gada Noteikumiem par teritorijas plānošanu un attīstību (2. saraksts, I daļa, 50. klase) ir centusies izslēgt gandrīz visus nojaukšanas darbus. Pēc Komisijas domām tas ir klajā pretrunā ar direktīvu.

(¹) OV L 175, 40. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2008. gada 2. decembra spriedumu lietā T-212/07 *Harman International Industries, Inc./Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs* (preču zīmes, paraugi un modeļi), 2009. gada 3. februārī iesniegusi *Barbara Becker*

(Lieta C-51/09)

(2009/C 82/36)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Barbara Becker* (pārstāvji — *P. Baronikians, A. Hofstetter, Rechtsanwälte*)

Pārējie lietas dalībnieki: *Harman International Industries, Inc.*, Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2008. gada 2. decembra lēmumu lietā T-112/07, ar kuru tika atcelts Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 7. marta lēmums lietā R 502/2006-1;
- atcelt Pirmās instances tiesas 2008. gada 2. decembra lēmuma 3. punktu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējai tiesāšanās izdevumus, kas radušies visā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu, atzīstot, ka pastāvēja preču zīmes “*Barbara Becker*”, par kuru apelācijas sūdzības iesniedzēja bija iesniegusi reģistrācijas pieteikumu, un atbildētājas preču zīmi “*BECKER*” līdzība, un ka tādēļ Apelācijas padome ir nepareizi piemērojusi Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, secinot, ka pastāvēja sajaukšanas iespēja.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2008. gada 11. decembra spriedumu lietā T-339/06 Grieķijas Republika/Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 6. februārī iesniegusi Grieķijas Republika

(Lieta C-54/09 P)

(2009/C 82/37)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Grieķijas Republika (pārstāvji — I. Chalkias un M. Tassopoulou)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu;
- atcelt Pirmās instances tiesas spriedumu;
- atzīt Grieķijas Republikas apelācijas sūdzību saskaņā ar tajā norādītajiem prasījumiem;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Grieķijas Republika apgalvo, ka: i) Pirmās instances tiesa, uzskatot, ka 16. panta 1. punktā paredzētais laika ierobežojums ir saistošs, pat ja tas patiesībā ir tikai norādošs — kā tas izriet no Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 2. punkta un 17. panta interpretācijas — ir kļūdaini interpretējusi Regulas Nr. 1227/2000 16. panta 1. un 2. punktu un šīs pašas regulas 17. pantu; ii) Pirmās instances tiesa nepareizi interpretēja Līguma 10. pantu un vispārējos tiesību principus, jo Komisija, piekrītot, ka tā 23 dienas pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas zināja par labotajiem datiem, bet neņēma to vērā, un ka tā pieņēma citu dalībvalstu novēloti iesniegtos datus, bet atteicās to pašu darīt Grieķijas gadījumā, tādējādi pārkāpjot lojālas sadarbības, labas pārvaldības un vienlīdzīgas attieksmes principus; un iii) Pirmās instances tiesas spriedumā, par kuru ir iesniegta apelācijas sūdzība, ir ietverti pretrunīgi pamatojumi, jo termiņa atzīšana par saistošu ir pretēja apstiprinājumam un pieņemumam, ka Komisija pieņem iesniegto informāciju arī pēc termiņa beigām.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2008. gada 2. decembra spriedumu lietā T-471/04 Georgios Karatzoglou/Eiropas Rekonstrukcijas aģentūra (ERA) 2009. gada 16. februārī iesniedzis Georgios Karatzoglou

(Lieta C-68/09 P)

(2009/C 82/38)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Georgios Karatzoglou (pārstāvis — S. A. Pappas, dikigoros)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Rekonstrukcijas aģentūra (ERA)

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

Apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz Tiesu:

- atcelt pārsūdzēto lēmumu;
- atcelt apstrīdēto iecelēj institūcijas lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Pirmās instances tiesa, atzīdama, ka pagaidu darbinieku atlaišanai nav nepieciešams norādīt pamatojumu, nav ņēmusi vērā jaunāko Tiesas judikatūru, pārkāpusi starptautiskās tiesības un EKL 253. pantu, kurā paredzēts vispārīgs pienākums norādīt pamatojumu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs arī uzskata, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu, atzīstot, ka viņš nebija iesniedzis pietiekamus pierādījumus pilnvaru nepareizai izmantošanai. Viņš apstrīd arī Pirmās instances tiesas slēdzienu par to, ka nav noticis labas pārvaldības principa pārkāpums.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas 2008. gada 26. novembra rīkojumu lietā T-393/06 *Makhteshim-Agan Holding BV* un citi/Komisija 2009. gada 14. februārī iesnieguši *Makhteshim-Agan Holding BV*, *Makhteshim-Agan Italia Srl*, *Magan Italia Srl*

(Lieta C-69/09)

(2009/C 82/39)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Makhteshim-Agan Holding BV*, *Makhteshim-Agan Italia Srl*, *Magan Italia Srl* (pārstāvji — *K. Van Maldegem*, *C. Mereu*, *advocaten*)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Kopienų Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas rīkojumu lietā T-393/06 un atzīt apelācijas sūdzības iesniedzēju prasību atcelt apstrīdēto lēmumu par pieņemamu; un
- atcelt apstrīdēto lēmumu; vai

- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Pirmās instances tiesai, lai tā lemtu par apelācijas sūdzības iesniedzēju prasību atcelt apstrīdēto lēmumu; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajās tiesvedībās (ieskaitot Pirmās instances tiesā radušos tiesāšanās izdevumus).

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēji norāda, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, noraidot to prasību atcelt Eiropas Komisijas lēmumu, kas izteikts 2006. gada 12. oktobra vēstulē, aktīvo vielu azinfosmetilu neiekļaut Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvas 91/414/EEK ⁽¹⁾ par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū I pielikumā (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”).

Apelācijas sūdzības iesniedzēji īpaši apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, noraidot to prasību kā nepieņemamu. Tā nepareizi esot atzinusi, ka apstrīdētais lēmums nebija pārsūdzams akts atbilstoši EK līguma 230. pantam.

⁽¹⁾ OV L 230, 1. lpp.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Pirmās instances tiesas 2009. gada 12. februāra spriedums — Lee/DE/ITSB — Cooperativa italiana di ristorazione (“PIAZZA del SOLE”)

(Lieta T-265/06) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskās preču zīmes “PIAZZA del SOLE” reģistrācijas pieteikums — Valsts un starptautiskas agrākas vārdiskās preču zīmes “PIAZZA” un “PIAZZA D’ORO” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Apzīmējumu līdzības neesamība)

(2009/C 82/40)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sara Lee/DE NV, Utrecht (Nīderlande) (pārstāvis — C. Hollier-Larousse, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A.. Folliard-Monguiral)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Cooperativa italiana di ristorazione Soc. coop. rl, Reggio d’Emilie, Itālija (pārstāvis — D. Caneva, avocat)

Priekšmets

Prasība par ITS B Apelāciju otrās padomes 2006. gada 5. jūlija lēmumu lietā R 235/2005-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Sara Lee/DE NV un Cooperativa italiana di ristorazione Soc. coop. rl.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Sara Lee/DE NV atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 294, 2.12.2006.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 20. februāra spriedums — Komisija/Bertolette u.c.

(Apvienotās lietas no T-359/07 P līdz T-361/07 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Civildienests — ILB līgumdarbinieki — Bijušie saskaņā ar Beļģijas tiesībām nodarbinātie darbinieki — Piemērojamo noteikumu maiņa — Komisijas lēmumi par atalgojuma noteikšanu — Vienlīdzīga attieksme)

(2009/C 82/41)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — D. Martin un L. Lozano Palacios)

Pretējās puses procesā: Marli Bertolette, Woluwé-Saint-Lambert (Beļģija) un astoņi citi Eiropas Kopienų Komisijas līgumdarbinieki, kuru vārdi norādīti sprieduma pielikumā, Sabrina Abarca Montiel, Wauthier-Braine (Beļģija) un deviņpadsmit citi Eiropas Kopienų Komisijas līgumdarbinieki, kuru vārdi norādīti sprieduma pielikumā, Béatrice Ider, Halle (Beļģija), Marie-Claire Desorbay, Meise (Beļģija) un Lino Noschese, Braine-le-Château (Beļģija) (pārstāvis — L. Vogel, advokāts)

Priekšmets

Trīs apelācijas sūdzības par Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2007. gada 5. jūlija spriedumiem lietās F-26/06 Bertolette u.c./Komisija (Krājumā vēl nav publicēts), F-24/06 Abarca Montiel u.c./Komisija (Krājumā vēl nav publicēts) un F-25/06 Ider u.c./Komisija (Krājumā vēl nav publicēts), ar kurām tiek lūgts šos spriedumus atcelt.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2007. gada 5. jūlija spriedumus lietās F-26/06 Bertolette u.c./Komisija (Krājumā vēl nav publicēts), F-24/06 Abarca Montiel u.c./Komisija (Krājumā vēl nav publicēts) un F-25/06 Ider u.c./Komisija (Krājumā vēl nav publicēts);
- 2) prasītāju pirmajā instancē Marli Bertolette, un astoņu citu Eiropas Kopienų Komisijas līgumdarbinieku, kuru vārdi norādīti sprieduma pielikumā, Sabrina Abarca Montiel, un deviņpadsmit citu Eiropas Kopienų Komisijas līgumdarbinieku, kuru vārdi norādīti sprieduma pielikumā, Béatrice Ider, Marie-Claire Desorbay, un Lino Noschese prasības noraidīt;

3) Prasītāji pirmajā instancē un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašī.

(¹) OV C 283, 24.11.2007.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 13. februāra rīkojums — Vitro Corporativo/ITSB — Vallon (“√”)

(Lieta T-229/07) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildums — Iebilduma atsaukšana — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2009/C 82/42)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vitro Corporativo, SA de CE, Nuevo Leon (Meksika) (pārstāvis — J. Botella Reina, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — P. López Fernández de Corres)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Vallon GmbH, Horb (Vācija)

Priekšmets

Prasība, kas celta par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 7. novembra lēmumu lietā R 1363/2005-1 saistībā ar iebildumu procesu starp Vitro Corporativo, SA de CE un Vallon GmbH.

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā;
- 2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 199, 25.8.2007.

Pirmās instances tiesas 2009. gada 10. februāra rīkojums — Okalux/ITSB — Ondex (“ONDACELL”)

(Lieta T-126/08) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Nodevas par iebildumiem nesamaksāšana — Lēmums, ar ko iebildumus atzīst par neiesniegtiem — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2009/C 82/43)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Okalux GmbH, Marktheidenfeld (Vācija) (pārstāvis — M. Beckensträter, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Ondex SAS, Chevigny-Saint-Sauveur (Francija)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtnās padomes 2008. gada 22. janvāra lēmumu lietā R 1384/2007-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Okalux GmbH un Ondex SAS

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Okalux GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 116, 9.5.2008.

Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 23. janvāra rīkojums — Pannon Hőerőmű/Komisija

(Lieta T-352/08 R)

(Pagaidu noregulējums — Valsts atbalsts — Komisijas lēmums, ar kuru par nesaderīgu ar kopējo tirgu atzīts valsts atbalsts, ko Ungārija noteiktiem elektroenerģijas ražotājiem sniegusi ar elektroenerģijas pirkuma līgumiem — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība — Interesu izsvēršana)

(2009/C 82/44)

Tiesvedības valoda — ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pannon Hőerőmű Energiatermelő, Kereskedelmi és Szolgáltató Zrt. (Pannon Hőerőmű Zrt.), Pēča [Pécs] (Ungārija) (pārstāvji — M. Kohlrusz, P. Simon un G. Ormai, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — C. Giolito un K. Talabér-Ritz)

Priekšmets

Lūgums apturēt Komisijas 2008. gada 4. jūnija Lēmuma C (2008) 2223 galīgā red. par valsts atbalstu, ko Ungārijas Republika sniegusi, noslēdzot elektroenerģijas pirkuma līgumus, 2. panta izpildi

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2009. gada 23. janvāra rīkojums — Unity OSG FZE/Padome un EUPOL Afghanistan

(Lieta T-511/08 R) ⁽¹⁾

(Pagaidu noregulējums — Publiskais iepirkums — Piedāvājuma noraidījums — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Iespējas zaudējums — Steidzamības neesamība)

(2009/C 82/45)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Unity OSG FZE, Sharjah (Apvienotie Arābu Emirāti) (pārstāvji — C. Bryant un J. McEwen, solicitors)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — G. Marhic un A. Vitro) un Eiropas Savienības Policijas misija Afganistānā (EUPOL Afghanistan), Kabula (Afganistāna)

Priekšmets

Lūgums apturēt EUPOL Afghanistan konkursa procedūrā pieņemtā lēmuma, ar kuru noraidīts prasītājas konkursa piedāvājums un līguma par apsardzes un miesassardzes pakalpojumiem Afganistānā slēgšanas tiesības piešķirtas citam pretendentam, izpildi

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

⁽¹⁾ OV C 32, 7.2.2009.

Prasība, kas celta 2008. gada 3. oktobrī — CISAC/Komisija

(Lieta T-442/08)

(2009/C 82/46)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC), Neuilly-sur-Seine (Francija) (pārstāvji — J.-F. Bellis un K. Van Hove, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma par procedūru saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāja saskaņā ar EKL 230. pantu lūdz atcelt Komisijas 2008. gada 16. jūlija Lēmuma (lieta COMP/C2/38.698 — CISAC) 3. pantu, kurā apgalvots, ka 24 EEZ esošās CISAC sabiedrības esot veikušas saskaņotas darbības pretēji EKL 81. pantam un EEZ līguma 53. pantam, "koordinējot [savstarpēji piešķirto savstarpējās pārstāvības pilnvarojumu] teritoriālo nodalījumu tā, lai licences darbība būtu ierobežota ar katras mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizācijas teritoriju".

Prasītāja apgalvo, ka lēmumā pārkāpums esot konstatēts tikai trīs specifiskos [publiskā] izpildījuma tiesību izmantošanas veidos (interneta, satelīta pārraides un kabeļu retranslācijas ceļā), bet savstarpējās pārstāvības līgumi parasti aptver visus [publiskā] izpildījuma tiesību izmantošanas veidus.

Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus šādus galvenos pamatus:

- i) Prasītāja norāda, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā un pārkāpusi EKL 81. pantu, kā arī EKL 253. pantu, nosakot, ka paralēlā teritoriālā nodalīšana, kas izriet no EEZ CISAC biedru noslēgtajiem savstarpējās pārstāvības līgumiem, esot saskaņota darbība. Prasītāja uzskata, ka teritoriālā nodalījuma noteikuma esamība visos tās biedru noslēgtajos savstarpējās pārstāvības līgumos neizriet no saskaņotas darbības, kas vērsta uz konkurences ierobežošanu. Šī situācija drīzāk izskaidrojama ar to, ka šāda noteikuma iekļaušanu savos savstarpējās pārstāvības līgumos visas sabiedrības uzskata par atbilstošu savu biedru interesēm;
- ii) pakārtoti, prasītāja apgalvo, ka, pat ja saskaņota darbība saistībā ar teritoriālo nodalīšanu būtu bijusi, tā nebūtu konkurenci ierobežojoša EKL 81. panta izpratnē divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, apgalvotā saskaņotā darbība saistībā ar teritoriālo nodalīšanu nav nelikumīga, jo tā attiecas uz konkurences veidu, kurš nav jāaizsargā. Otrkārt, prasītāja norāda, ka, pat ja tiktu uzskatīts, ka apgalvotā darbība ierobežo konkurenci, tā nebūtu pretrunā EKL 81. panta 1. punktam tāpēc, ka tā ir vajadzīga likumīga mērķa sasniegšanai un ir samērīga ar to.

Prasība, kas celta 2008. gada 29. decembrī — *Evropaiki Dynamiki*/Komisija

(Lieta T-591/08)

(2009/C 82/47)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Evropaiki Dynamiki* — *Proigmena Systimata Tilepikoinon Pliroforikis kai Tilematikis AE*, Atēnas (Grieķija) (pārstāvji — N. Korogiannakis un P. Katsimani, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt EUROSTAT lēmumu izvēlēties prasītājas piedāvājumu, kas tika iesniegts, atbildot uz uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā "Statistikas informācijas tehnoloģijas", 2. grupa "SDMX attīstība" un 3. grupa "SDMX atbalsts" kā otro kaskādes mehānisma līgumslēdzēju (OV 2008/S 120-159017), kas prasītājai tika paziņots ar divām vēstulēm, datētām ar 2008. gada 17. oktobri, un visus turpmākos saistītos EUROSTAT lēmumus, ieskaitot lēmumu piešķirt līgumu izvēlētajam līgumslēdzējam;
- piespriest EUROSTAT segt zaudējumus, kurus prasītāja cietusi attiecīgajā publiskā iepirkuma procedūrā EUR 4 326 000 apmērā;
- piespriest EUROSTAT atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, kas radušies sakarā ar šo prasību, pat ja šī prasība tiek noraidīta.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību prasītāja prasa saskaņā ar EKL 230. pantu atcelt EUROSTAT lēmumus izvēlēties prasītājas piedāvājumu, kas iesniegts, atbildot uz uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā "Statistikas informācijas tehnoloģijas", 2. grupa "SDMX attīstība" un 3. grupa "SDMX atbalsts", kā otro kaskādes mehānisma līgumslēdzēju (OV 2008/S 120-159017), kas prasītājai tika paziņots ar divām vēstulēm, datētām ar 2008. gada 17. oktobri, kā arī piešķirt zaudējumu atlīdzību saskaņā ar EKL 235. pantu.

Prasītāja norāda, ka EUROSTAT pieļāva vairākas acīmredzamas kļūdas vērtējumā, līgumslēdzējam iestādēm iespējams pārkāpjot publiskā iepirkuma pamatnoteikumus un principus. Tiek norādīts, ka prasītājas piedāvājuma vērtējums bija nepilnīgs, ka EUROSTAT nenorādīja pamatojumu, atteicās izskatīt prasītājas detalizētu administratīvo apelāciju un ar to saistītos apsvērumus un ka tā neuzrādīja prasītājai savas iekšējās pārbaudes rezultātus.

Prasītāja turklāt norāda, ka attieksme pret kandidātiem bija diskriminējoša, ka viens no uzvarējušā konsorcijs locekļiem neatbilda izslēgšanas kritērijiem un ka tika pārkāpti Finanšu Regulas 93. panta 1. punkta un 94. panta noteikumi. Turklāt prasītāja apgalvo, ka, ja Tiesa uzskatītu, ka atbildētāja pārkāpa Finanšu Regulu un/vai pārskatāmības principu un vienlīdzīgas attieksmes principu, ja Tiesa, visai iespējams, lems par prasību pēc tam, kad līgums būs izpildīts pilnībā, prasītāja lūdz finansiālu kompensāciju no EUROSTAT EUR 4 326 000 apmērā, kas atbilst tās aprēķinātajai bruto peļņai no publiskā iepirkuma procedūras 2. un 3. grupas, ja tai būtu tikušas piešķirtas tiesības noslēgt līgumu.

Prasība, kas celta 2009. gada 6. janvārī — Dredging International un Ondernemingen Jan de Nul/EMSA**(Lieta T-8/09)**

(2009/C 82/48)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Dredging International NV, Zwijndrecht (Beļģija) un Ondernemingen Jan de Nul NV, Hofstade-Aalst (Beļģija) (pārstāvis — R. Martens, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Jūras drošības aģentūra (EMSA)

Prasītāju prasījumi:

- atcelt EMSA lēmumu, ar kuru noraidīts *Joint Venture Oil Combat (JVOC)* iesniegtais piedāvājums, ko sagatavojušas prasītājas, un ar kuru konkursa uzvarētājam tikušas piešķirtas tiesības noslēgt līgumu;
- par spēkā neesošu atzīt starp EMSA un konkursa uzvarētāju, pamatojoties uz līgumu piešķiršanas procedūru EMSA/NEG/3/2008, noslēgto līgumu;
- atlīdzināt zaudējumus par kaitējumu, ko JVOC cietusi apstrīdētā lēmuma dēļ, kura apmērs ir pagaidām 725 500 EUR, kam pieskaitāma nokavējuma nauda, sākot no šī prasības pieteikuma iesniegšanas brīža;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus, ieskaitot JVOC radušos izdevumus, kas saistīti ar advokāta pakalpojumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasības pieteikumu prasītājas vēlas atcelt atbildētājas lēmumu, ar kuru noraidīts piedāvājums, kuru viņas iesniedza, atsaukdams uz uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā EMSA/NEG/3/2008 (2. daļa: Ziemeļjūra) par līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu par pakalpojumiem, kas saistīti ar dežurējošo laivu iesaistīšanu naftas izplūdes gadījumos⁽¹⁾, un ar kuru konkursa uzvarētājam tikušas piešķirtas tiesības noslēgt līgumu. Prasītāja arī lūdz atlīdzināt kaitējumu, kas tai radies saistībā ar konkursa procedūru.

Prasītājas savu prasījumu atbalstam izvirza četrus pamatus.

Tās, pirmkārt, uzsver, ka atteikdamās iesniegt prasīto informāciju par iemesliem, kāpēc noraidīts viņu piedāvājums, kā arī par konkursa uzvarētāja piedāvājuma raksturojošām iezīmēm un priekšrocībām, atbildētāja ir pārkāpusi Regulas⁽²⁾ 135. panta 2. punktu, EKL 253. pantu un būtiskas pienākuma norādīt pamatojumu formas prasības, kā arī nav ievērojusi tiesības uz aizstāvību. Prasītājas arī uzsver, ka, gaidīdama atbilstošās informācijas apmaiņu ar prasītājām, atbildētāja nav apturējusi līguma parakstīšanu ar konkursa uzvarētāju un, tādējādi rīkodamās, ir pārkāpusi Finanšu regulas⁽³⁾ 105. panta 2. punktu, kā arī Komi-

sijas Regulas Nr. 2342/2002⁽⁴⁾ 158. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

Otrkārt, prasītājas uzskata, ka atbildētāja ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu konkursa uzvarētāja iesniegtā piedāvājuma vērtējumā un šī iemesla dēļ ir pārkāpusi Finanšu regulas 89. pantā minēto vienlīdzīgas attieksmes principu un nediskriminācijas principu.

Prasītājas, treškārt, uzsver, ka atbildētāja savā lēmumā noraidīt viņu piedāvājumu nesaderības ar uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā specifikācijas 12. panta 2. punktu dēļ, ir pieļāvusi vairākas acīmredzamas kļūdas vērtējumā, tālāk neizvērtējot viņu izvirzītos argumentus. Tādējādi atbildētāja, pēc prasītāju domām, nav ievērojusi samērīguma principu, vienlīdzīgas attieksmes principu un nediskriminācijas principu, pārkāpdama Finanšu regulas 89.panta 1. punktu.

Prasītājas, ceturtkārt, uzskata, ka maksimālais budžeta apjoms, kas izriet no atbildētājas sniegtās uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā specifikācijas 12. panta 2. punkta interpretācijas, ir acīmredzami neloģiska un padara neiespējamu jebkāda apstiprinoša piedāvājuma iesniegšanu.

⁽¹⁾ OV 2008/S 48-065631.

⁽²⁾ Eiropas Jūras drošības aģentūras 2003. gada 9. decembra regula, ar ko paredz īstenošanas kārtību 2003. gada 9. decembra Finanšu regulai, ko piemēro Eiropas Jūras drošības aģentūras budžetam, ko 2003. gada 3. jūlijā pieņēmusi Administratīvā padome.

⁽³⁾ Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2002. gada 23. decembra Regula (EK, *Euratom*) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam (OV L 357, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 9. janvārī — Evropaiki Dynamiki/Komisija**(Lieta T-17/09)**

(2009/C 82/49)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinon Pliroforikis kai Tilematikis AE, Atēnas (Grieķija) (pārstāvis — N. Korogiannakis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas lēmumu noraidīt piedāvājumu, ko prasītāja iesniedza saistībā ar uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu procedūrā VT/2008/019 — EMPL EESSI par “Informātikas pakalpojumiem un produktiem saistībā ar EESSI (*Electronic Exchange of Social Security Information*) projektu” (⁽¹⁾), un kas (šis lēmums) paziņots prasītājam ar 2008. gada 30. oktobra vēstuli, un visus pārējos lēmumus, ieskaitot lēmumu piešķirt līgumu veiksmīgajam līgumslēdzējam;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas zaudējumus, kas tai radušies sakarā ar attiecīgo konkursa procedūru, EUR 883 703,5 apmērā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus, kas radušies saistībā ar šo prasības pieteikumu, pat ja šis prasības pieteikums tiek noraidīts.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā lietā prasītāja lūdz atcelt atbildētājas lēmumu noraidīt piedāvājumu, ko prasītāja iesniedza saistībā ar uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu procedūrā VT/2008/019 — EMPL EESSI par Informātikas pakalpojumiem un produktiem saistībā ar EESSI (*Electronic Exchange of Social Security Information* [datorizētās informācijas apmaiņa par sociālo nodrošināšanu]) projektu un piešķirt līgumu veiksmīgajam līgumslēdzējam. Papildus tam prasītāja lūdz kompensāciju par iespējamajiem zaudējumiem, kas radušies saistībā ar uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūru.

Lai pamatotu savus prasījumus, prasītāja izvirza četrus pamatus.

Pirmkārt, tā apgalvo, ka veiksmīgais līgumslēdzējs baudīja privilēģiju attieksmi no Komisijas puses sakarā vairākiem citiem līgumiem un ka tam tika piešķirtas priekšrocības šajā uzaicinājumā iesniegt piedāvājumu. Turklāt prasītāja apgalvo, ka šajā kontekstā atbildētāja to sistemātiski diskriminēja.

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija neievēroja noteikumus par piedāvājuma specifikāciju izslēgšanas kritērijiem un tādējādi pārkāpa Finanšu Regulas (⁽²⁾) 93. un 94. pantu un tās īstenošanas noteikumu 133.a pantu un 134. pantu, kā arī Direktīvas 2004/18/EK (⁽³⁾) 45. pantu.

Treškārt, prasītāja apgalvo, ka atbildētāja pieļāva vairākas acīmredzamas kļūdas vērtējumā, izvērtējot prasītās piedāvājumu Izvērtēšanas komitejā.

Ceturtkārt, prasītāja apgalvo, ka atbildētāja pamatoja prasītājas piedāvājuma izvērtējumu ar vispārējiem un patvaļīgiem apsvērumiem, nepamatoja savu lēmumu un šajā sakarā pieļāva vairākas acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

(⁽¹⁾) OV 2008/S 111-148231.

(⁽²⁾) Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienas vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.).

(⁽³⁾) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 14. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 19. janvārī — Stella Kunststofftechnik/ITSB — Stella Pack (“Stella”)

(Lieta T-27/09)

(2009/C 82/50)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Stella Kunststofftechnik GmbH, Eltville (Vācija) (pārstāve — M. Beckensträter, Rechtsanwältin)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Stella Pack Sp. z o. o., Lubartow (Polijas Republika)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 13. novembra lēmumu, kas paziņots 2008. gada 19. novembrī un konstatēt, ka 2006. gada 22. decembra pieteikums par atcelšanu bija jānoraida kā nepieņemams;
- pakārtoti, atceļot 2008. gada 13. novembra lēmumu, tostarp Anulēšanas nodaļas 2008. gada 27. februāra lēmumu, atlikt lēmuma par 2006. gada 22. decembra pieteikumu par atcelšanu pieņemšanu līdz brīdim, kad tiek pieņemts galīgais lēmums iebildumu procesā B 863 177;
- piespriest personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp pamata procesā radušos izdevumus, kā arī atbildētājam radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, attiecībā uz kuru ir iesniegts pieteikums par atcelšanu: vārdiska preču zīme “Stella” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 6., 8., 16., 20. un 21. klasē (Kopienas preču zīme Nr. 15 479);

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja;

Lietas dalībniece, kas lūdz atcelt Kopienas preču zīmi: Stella Pack Sp. z o. o.;

Anulēšanas nodaļas lēmums: atcelt attiecīgo preču zīmi attiecībā uz noteiktām precēm, kas ietilpst 6., 8., 16. un 20. klasē;

Apelāciju padomes lēmums: prasītājas apelācijas sūdzību noraidīt;

Izvirzītie pamati: neesot ņemti vērā noteikti Regulā (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ un Regulā (EK) Nr. 2868/95 ⁽²⁾ paredzēti pieņemamības nosacījumi, kas atcelšanas procesā ir jāņem vērā pēc paša iniciatīvas.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 21. janvārī — Park/ITSB — Bae (“PINE TREE”)

(Lieta T-28/09)

(2009/C 82/51)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Mo-Hwa Park, Hillscheid (Vācija) (pārstāvis — P. Lee, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: Chog-Yun Bae, Berlīne (Vācija)

Prasītāja prasījumi:

— atcelt apstrīdēto ITSБ Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 13. novembra lēmumu lietā R 1882/2007-4;

— piespriest personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas procesā radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, attiecībā uz kuru ir iesniegts pieteikums par atcelšanu: grafiska preču zīme “PINE TREE” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 28. klasē (Kopienas preču zīme Nr. 318 857);

Kopienas preču zīmes īpašnieks: Chog-Yun Bae;

Lietas dalībnieks, lūdz atcelt Kopienas preču zīmi: prasītājs;

Anulēšanas nodaļas lēmums: attiecīgo Kopienas preču zīmi atcelt;

Apelāciju padomes lēmums: apstrīdēto lēmumu atcelt un pieteikumu par attiecīgās preču zīmes atcelšanu noraidīt;

Izvirzītie pamati: apelācijas sūdzības nepieņemamība un prettiesiskās izmantošanas darbības attiecībā uz konkrēto Kopienas

preču zīmi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 15. pantu un 50. panta 1. punkta pirmo teikumu neesamība.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 21. janvārī — Engelhorn/ITSB — The Outdoor Group (“peerstorm”)

(Lieta T-30/09)

(2009/C 82/52)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Engelhorn KGaA, Manheima (Vācija) (pārstāvis — W. Göpfert, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: The Outdoor Group Limited, Northampton (Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt ITSБ Apelāciju piektās padomes 2008. gada 28. oktobra lēmumu lietā R 167/2008-5 un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja;

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “peerstorm” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 25. klasē (Kopienas preču zīme Nr. 4 115 382);

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: The Outdoor Group Limited;

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme “PETER STORM” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē (Kopienas preču zīme Nr. 833 566), kā arī Lielbritānijas preču zīme “PETER STORM” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18. klasē;

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: Iebildumu nodaļas lēmumu atcelt un preču zīmes reģistrācijas pieteikumu noraidīt;

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo starp pretstatītajām preču zīmēm nav sajaukšanas iespējas, un Regulas (EK) Nr. 2868/95 ⁽²⁾ 22. noteikuma pārkāpums, jo pretstatītās preču zīmes tiesības saglabājošā izmantošana nav pietiekami pierādīta.

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 26. janvārī — Portugāles Republika/Komisija

(Lieta T-33/09)

(2009/C 82/53)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Portugāles Republika (pārstāvji — L. Inez Fernandes un J. A. de Oliveira)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- galvenokārt, atcelt 2008. gada 25. novembra Lēmumu C (2008) 7419, ar kuru Komisija pieprasīja Portugāles Republikai samaksāt naudas sodu, kas tai bija piespriests saskaņā ar Tiesas spriedumu lietā C-70/06, sākot ar 2008. gada 10. janvāri;
- pakārtoti, atcelt minēto lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz laiku pēc 2008. gada 29. janvāra;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus vai gadījumā, ja Tiesa tikai samazinātu naudas soda apmēru, piespriest katram lietas dalībniekam segt savus tiesāšanās izdevumus pašam.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atcelt apstrīdēto lēmumu saskaņā ar EKL 230. pantu, apgalvojot, ka Komisija ir pārkāpusi EK līgumu un tiesību normas, kas attiecas uz tā piemērošanu.

Prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi EK līgumu un tiesību normas, kas attiecas uz tā piemērošanu, pieprasot tai samaksāt Tiesas lietā C-70/06 piespriesto naudas sodu par katru dienu par laika periodu no 2008. gada 10. janvāra līdz 17. jūlijam, kad prasītāja jau bija pilnībā izpildījusi pienākumu transponēt valsts tiesībās Direktīvu 89/665 ⁽¹⁾.

Kad 2008. gada 10. janvārī Tiesa pasludināja spriedumu lietā C-70/06, kurā tā piesprieda prasītājai samaksāt naudas sodu par katru nokavēto dienu, īstenojot vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu 2004. gada 14. oktobra spriedumu lietā C-275/03 Komisija/Portugāle, kas bija pasākumi, lai atceltu 1967. gada 21. novembra Dekrētu-likumu Nr. 48051, saskaņā ar kuru, lai atlīdzinātu zaudējumus personām, kam Kopienų tiesību publisko iepirkumu jomā vai valsts tiesību normu, ar kurām tās īstenotas, pārkāpuma dēļ ir nodarīts kaitējums, ir jāpierāda nodoms vai neuzmanība, Portugāles Republika jau bija pieņēmusi Likumu Nr. 67/2007, ar kuru tika atcelts minētais dekrēts-likums un izveidots jauns valsts un valsts iestāžu ārpuslīgumiskās civilās atbildības režīms un kas jau bija izsludināts 2007. gada 31. decembra *Diário da República*, 1. sērija, Nr. 251. Minētais likums stājās spēkā trīsdesmit dienas pēc tā izsludināšanas, proti, 2008. gada 30. janvārī.

2008. gada 4. janvārī prasītāja par to informēja Tiesu un lūdza pievienot minētā likuma kopiju lietas C-70/06 materiāliem. Tomēr, ņemot vērā vēlā tiesvedības stadiju, Tiesa vairs šo faktu nevarēja ņemt vērā, un tā pasludināja spriedumu 2008. gada 10. janvārī.

Tādējādi prasītāja uzskata, ka rīkojums par naudas soda samaksu var attiekties tikai uz laika posmu līdz 2008. gada 9. janvārim vai sliktākā gadījumā, tā kā Likuma Nr. 67/2007 spēkā stāšanās datums nesakrīt ar tā izsludināšanas datumu, — līdz 2008. gada 29. janvārim. Tāpēc Komisijas rīkojumam tiktāl, ciktāl tas attiecas uz vēlākiem periodiem, neesot nekāda pamata.

⁽¹⁾ Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīva 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām (OV L 395, 33. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 23. janvārī — dm-drogerie markt/ITSB — Distribuciones Mylar (“dm”)

(Lieta T-36/09)

(2009/C 82/54)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: dm-drogerie markt GmbH + Co. KG, Karlsruhe (Vācija) (pārstāvji — O. Bludovsky un C. Mellein, lawyers)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībiece: Distribuciones Mylar, SA, Gelves (Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 30. oktobra lēmumu lietā R 228/2008-1 un, to grozot, pilnībā noraidīt iebildumus;
- pakārtoti, atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 30. oktobra lēmumu lietā R 228/2008-1 un nodot lietu atpakaļ ITSB;
- pakārtoti, atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2008. gada 30. oktobra lēmumu lietā R 228/2008-1 un
- piespriest otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “dm” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 1., 3.-6., 8.-11., 14., 16., 18., 20.-22., 24.-32. un 34. klasē, un pakalpojumiem, kas ietilpst 40. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Spānijas grafiskas preču zīmes “DM” reģistrācija Nr. 2 561 742 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9. un 39. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: daļēji apmierināt iebildumus

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 57. un 59. panta pārkāpums, jo Apelāciju padome ir pieļāvusi kļūdu, secinot, ka ar atbildētājas 2007. gada 8. jūnija vēstuli netika apturēts apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņš; Padomes Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini uzskatījusi, ka pastāv attiecīgo preču zīmju sajaukšanas iespēja konkrēto preču līdzības dēļ; Komisijas Regulas Nr. 2868/95 ⁽¹⁾ 17. noteikuma 2. un 4. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot konstatējusi, ka otra procesa Apelāciju padomē dalībniece nav norādījusi būtiskās ziņas par iebildumiem.

⁽¹⁾ Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995, L 303, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 26. janvārī — Advance Magazine Publishers/ITSB — Selecciones Americanas (“VOGUE CAFÉ”)

(Lieta T-40/09)

(2009/C 82/55)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Advance Magazine Publishers, Inc, Ņujorka (Savienotās Valstis) (pārstāvis — T. Alkin, barrister)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Selecciones Americanas, SA, Sitges, Barselona (Spānija)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturrtās padomes 2008. gada 19. novembra lēmumu lietā R 280/2008-4 daļā, kas attiecas uz iebildumiem, kuri pamatoti ar Spānijas preču zīmju reģistrāciju Nr. 255 186 un 2 529 728;
- grozīt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturrtās padomes 2008. gada 19. novembra lēmumu lietā R 280/2008-4 tādējādi, ka iebildumu izskatīšana tiek apturēta līdz iebildumu procesa pret Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 3 064 219 beigām, un
- piespriest otrai procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “VOGUE CAFÉ” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 21., 25. un 43. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Spānijas grafiskas preču zīmes “Vogue Juan Fort, S.A. — Badalona” reģistrācija Nr. 255 186 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē; Spānijas grafiskas preču zīmes “VOGUE studio” reģistrācija Nr. 2 529 728 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē; Kopienas grafiskas preču zīmes “VOGUE” reģistrācijas pieteikums Nr. 3 064 219 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 25., 35. un 39. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: apmierināt iebildumus attiecībā uz pieteikumā norādītajām precēm, kas ietilpst 25. klasē

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

— piespriest atbildētājai atmaksāt pamatsummu EUR 479 332,40 apmērā, kā arī procentus, kas maksājami atbilstoši Līguma vispārīgo noteikumu 5.4.3. punktā noteiktajai likmei (ECB likme + 2 %), sākot no šīs summas saņemšanas brīža (no 1997. gada 4. decembra attiecībā uz summu EUR 461 979 000 apmērā un no 1997. gada 18. decembra attiecībā uz summu EUR 17 353,40 apmērā) līdz 2003. gada 1. aprīlim, kā arī procentus, kas maksājami atbilstoši iepriekš minētajai likmei, sākot no 2004. gada 4. janvāra līdz faktiskai nomaksai, atskaitot summu EUR 461 979 apmērā, kas samaksāta 2005. gada 25. janvārī;

- pakārtoti — piespriet atbildētajai atmaksāt pamatsummu EUR 479 332,40 apmērā, kā arī procentus, kas maksājami atbilstoši Itālijas likumiskajai procentu likmei, sākot no 2004. gada 4. janvāra līdz faktiskai nomaksai, atskaitot summu EUR 461 979 apmērā, kas samaksāta 2005. gada 25. janvārī;
- piespriet *Antiche Terre scarl Società Agricola Cooperativa* atliedzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību, kas iesniegta saskaņā ar EKL 238. pantu, Komisija lūdz atmaksāt kooperatīvam ar ierobežotu atbildību *Antiche Terre scarl Società Agricola Cooperativa* (turpmāk tekstā — “*Antiche Terre*” vai “prasītāja”) THERMIE programmas ietvaros avansā samaksāto summu elektroenerģijas ražošanas iekārtas (10 MWe) būvniecībai, izmantojot inovatīvu biomasas sadedzināšanas procesu. Attiecīgo līgumu (Nr. BM/188/96) noslēdza Komisija, *Antiche Terre* (kā koordinators) un vēl divas attiecīgi Somijā un Spānijā reģistrētas sabiedrības.

Antiche Terre vairākas savas darbības uzsāka ar ievērojamu nokavēšanos un lūdza vairākus pagarinājumus sava darba pabeigšanai, kurus tā arī saņēma. Tā arī ierosināja būtiskas izmaiņas attiecībā uz iekārtu, kas nozīmētu atteikšanos no inovatīvā biomasas sadedzināšanas procesa un elektroenerģijas ražošanu stipri mazākā apmērā par sākotnēji plānoto.

Komisija nevarēja piekrist šādām būtiskām projekta izmaiņām, kurš nevarētu saņemt nekādu finansējumu no THERMIE programmas.

Līdz ar to, tā kā tika konstatēts, ka *Antiche Terre* nebūtu īstenojusi šīs iekārtas būvniecību saskaņā ar sākotnēji iesniegtā projekta noteikumiem, Komisijai nācās izbeigt līgumu BM/188/96, turklāt norādot, ka sākotnējā projekta nepabeigšana var būt par pamatu *Antiche Terre* avansā samaksātās summas atmaksai pilnībā vai daļēji.

Tādēļ Komisija vairākkārtēji lūdza *Antiche Terre* atmaksāt avansā saņemtās summas EUR 479 332,40 apmērā, bet tā arī nesaņēma nevienu maksājumu. Pēc drošības naudas izmantošanas un vēlākiem lūgumiem par attiecīgās summas atmaksu Komisija ir cēlusi šo prasību Pirmās instances tiesā.

Prasība, kas celta 2009. gada 11. februārī — *Nycomed Danmark/EMEA*

(Lieta T-52/09)

(2009/C 82/58)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Nycomed Danmark ApS*, Roskilde (Dānija) (pārstāvji — *C. Schoonderbeek, H. Speyart van Woerden*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Zāļu aģentūra

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriet EMEA segt savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atliedzināt *Nycomed* tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Iesniedzot šo prasības pieteikumu, prasītājs saskaņā ar EKL 230. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1901/2006 (⁽¹⁾) 73.a pantu lūdz atcelt Eiropas Zāļu aģentūras (EMEA) 2008. gada 28. novembra Lēmumu EMEA-000194-IPI01-07, ar kuru tika noraidīts prasītāja pieteikums piešķirt iepriekš minētās regulas 11. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto īpašo atbrīvojumu produktam.

Prasītājs iesniedza pieteikumu par šāda atbrīvojuma piešķiršanu ultraskaņas ehokardiogrāfijas kontrastvielai, kura tiktu tirgota ar preču zīmi “Imagify” un kuru paredzēts izmantot koronāro artēriju slimības (KAS) diagnosticēšanai pieaugušajiem. Ar apstrīdēto lēmumu EMEA atteica šī atbrīvojuma piešķiršanu prasītājam, pamatojoties uz to, ka slimība vai stāvoklis, kam ir paredzētas zāles, nav KAS, bet gan miokardiskās perfūzijas defekti, kas var rasties arī bērniem.

Prasītājs uzskata, ka apstrīdētais lēmums ir pretrunīgs, jo tas ir pamatots ar jēdziena “slimība vai stāvoklis, kuram zāles ir paredzētas” interpretāciju un piemērošanu Regulas (EK) Nr. 1901/2006 11. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, kas, kā prasītājs uzskata, ir veikta nepareizi, jo netika ņemtas vērā terapeitiskās indikācijas, kas tika norādītas līdztekus iesniegtajā Kopienas tirgus atļaujas pieprasījumā, kā arī tas, ka miokardiskās perfūzijas defekti nav slimība vai stāvoklis, bet gan dažādu slimību pazīme.

Prasītājs arī uzskata, ka apstrīdētais lēmums ir prettiesisks, jo EMEA tādējādi mēģina, izmantojot Regulas (EK) Nr. 1901/2006 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 25. pantu, ļaunprātīgi izmantot savas pilnvaras, lai sasniegtu mērķi, kurš šajās tiesību normās nav paredzēts, proti, pienākumu ieteikt pediatrikās izmeklēšanas plānu indikācijām, kuras nav paredzētas līdztekus iesniegtajā Kopienas tirgus atļaujas pieprasījumā.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Regula (EK) Nr. 1901/2006 par pediatrijā lietojamām zālēm un par grozījumiem Regulā (EEK) Nr. 1768/92, Direktīvā 2001/20/EK, Direktīvā 2001/83/EK un Regulā (EK) Nr. 726/2004 (OV L 378, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2009. gada 11. februārī — *Schemaventotto*/Komisija

(lieta T-58/09)

(2009/C 82/59)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Schemaventotto SpA*, Milāna (Itālija) (pārstāvji — M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G. C. Rizza, M. Piergiorganni, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2008. gada 13. augusta vēstulē, lietas Nr. C(2008) 4494, kuru Komisārs Kroes [Kroes] Eiropas Komisijas vārdā nosūtīja Itālijas iestādēm, ietvaros noteiktos lēmumus attiecībā uz procesu, kas tiek veikts saskaņā ar Regulas par uzņēmumu koncentrācijas kontroli 21. pantu (lieta COMP/M.4388 — *Abertis/Autostrade*); un
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājam radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šis prasības pieteikums tika iesniegts par lēmumu, kurš ir ietverts Komisāra Kroes 2008. gada 13. augusta vēstulē, un prasītājs apgalvo, ka atbildētāja ar šo vēstuli informēja Itālijas iestādes par nodomu neturpināt lietu COMP/M.4388 *Abertis/Autostrade* attiecībā uz procesu, kas tiek veikts saskaņā ar Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulas (EK) Nr. 139/2004 par uzņēmumu koncentrācijas kontroli (turpmāk tekstā "Regula")

21. pantu. Patiešām, Komisija apstiprināja regulējošos pasākumus attiecībā uz procedūram, ar kurām atļauj veikt automaģistrāles koncesiju "nodošanu" (2007. gada Ministrijas direktīva un 2008. gada dekrēts). Tomēr iepriekš minētajā vēstulē atbildētāja savu nostāju ir ierobežoti noteikusi tikai attiecībā uz to aspektu, vai Itālijas tiesiskais regulējums attiecībā uz atļauju veikt automaģistrāles koncesiju nodošanas procedūru ir saderīgs ar iekšējā tirgus noteikumiem šajā nozarē.

Savu prasību pamatā prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts Regulas par koncentrācijām 21. pants, pamatojoties uz šādiem apsvērumiem:

— Komisija nekādā gadījumā nevar atsaukties uz spēkā esošā tiesiskā regulējuma grozījumiem, kas izdarīti pēc 2007. gada 31. janvāra — datums, kad tika veikts sākotnējais izvērtējums. Tā kā Komisijas tiesības veikt izvērtējumu saskaņā ar Regulas 21. panta 4. punktu ir cieši saistītas ar noteiktu darbību, kura attiecas uz tādu noteikta Kopienas mēroga koncentrāciju, uz kuru ir jāpiemēro attiecīgie valsts veiktie pasākumi, jo pēc tam pieņemtajiem regulējuma grozījumiem nevar būt nekāda ietekme uz Itālijas iestāžu rīcību, kuras rezultātā dalībniecēm uz bija jāpārtrauc darījums 2006. gada decembrī, trīs mēnešus pēc tam, kad to atļāva saskaņā ar Regulas 6. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

— Prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi vai nepareizi piemērojusi savas tiesības, jo izvēlējās neatbilstošu juridisko pamatu attiecīgajam lēmumam "nepārbaudīt" attiecīgos Itālijas veiktos pasākumus. Šajā sakarā prasītāja apgalvo, ka, pieņemot lēmumu, ka tiesiskā regulējuma grozījumi šajā laikā nodrošina, ka sākotnējā 2007. gada 31. janvārī veiktajā vērtējumā norādītās bažas vairs nevar rasties nākotnē, Komisija saskaņā ar Regulas 21. pantu pieņēma tāda veida lēmumu, kurš nav paredzēts attiecīgajā tiesību noteikumā. Faktiski Komisija saskaņā ar 21. pantu izmantoja tiesības vispārējos dalībvalstu veiktos pasākumus atzīt par saderīgiem ar Kopienų tiesībām, pilnībā neņemot vērā specifisko koncentrāciju, kuru izmantojot Itālijā cenšas apturēt attiecīgo pasākumu veikšanu.

— Komisija, uzskatot, ka Itālijas tiesiskais regulējums, kā tas tika grozīts, ir saderīgs ar Kopienų tiesībām, neņēma vērā pārējās Itālijas tiesiskajā regulējumā esošās neskaidrības, kas radās minēto valsts tiesību pasākumu piemērošanas rezultātā, ar kuriem noteikti netiek izveidota labvēlīgāka vide attiecībā uz nākotnē iespējamām koncentrācijām saistībā ar Itālijas automaģistrāles koncesijām. Turklāt tiesību noteikumi, kurus Itālijas iestādes pieņēma 2007. un 2008. gadā, jebkurā gadījumā ir pretēji 21. pantam tiktāl, ciktāl šajā pantā paredzētie pienākumi attiecībā uz automaģistrāles koncesiju "nodošanu" ir daudz plašāki nekā tie noteikumi, kuri citādi būtu jāpiemēro attiecībā uz ieinteresētajām pusēm.

**Pirmās instances tiesas 2009. gada 6. februāra rīkojums —
*Air One/Komisija***

(Lieta T-344/02) ⁽¹⁾

(2009/C 82/60)

Tiesvedības valoda — itāļu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 31, 8.2.2003.

**Pirmās instances tiesas 2009. gada 29. janvāra rīkojums —
*EMSA/Portugāle***

(Lieta T-4/80) ⁽¹⁾

(2009/C 82/61)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Ceturtās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 183, 19.7.2008.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 17. februāra spriedums — Liotti/Komisija

(Lieta F-38/08) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Novērtēšana — Karjeras attīstības ziņojums — 2006. gada novērtējums — Novērtējuma standartu, ko piemēro novērtētāji)

(2009/C 82/62)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Amerigo Liotti, Zeningerberga (Luksemburga) (pārstāvis — F. Frabetti, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — B. Eggers un K. Herrmann)

Priekšmets

Prasītāja karjeras attīstības ziņojuma par 2006. gadu atcelšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) A. Liotti karjeras attīstības ziņojumu par laikposmu no 2006. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim atcelt;
- 2) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 158, 21.6.2008., 26. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 17. februāra spriedums — Stols/Padome

(Lieta F-51/08) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — 2007. gada paaugstināšana amatā — Salīdzinošs nopelnu izvērtējums — Acīmredzama kļūda vērtējumā)

(2009/C 82/63)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Vilems Stols [Willem Stols], Halsteren (Nīderlande) (pārstāvji — S. Rodrigess [S. Rodrigues] un K. Bernārs-Glānss [C. Bernard-Glanz], avocats)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M. Bauers [M. Bauer] un M. Balta [M. Balta])

Priekšmets

Iecelēj institūcijas lēmuma par prasītāja neiekļaušanu ierēdņu sarakstā, kuri 2007. gada paaugstināšanas amatā ietvaros paaugstināti amatā pakāpē AST 11, atcelšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt 2007. gada 16. jūlija un 2008. gada 5. februāra lēmumus, ar kuriem Eiropas Savienības Padome 2007. gada paaugstināšanas amatā ietvaros atteicās paaugstināt Stolu amatā AST 11 pakāpē;
- 2) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 283, 19.7.2008., 34. lpp.

Civildienesta tiesas (pirmā palāta) 2009. gada 3. februāra rīkojums — Carvalho Garcia/Padome

(Lieta F-40/08) ⁽¹⁾

(Civildienests — Bijušie ierēdņi — Atalgojums — Pabalsts izglītībai — Atteikums piešķirt — Novēloti iesniegta prasība — Acīmredzama nepieņemamība)

(2009/C 82/64)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Carvalho Garcia, Sines (Portugāle) (pārstāvis — Antas da Cunha, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M. Bauer un J. Monteiro)

Priekšmets

Padomes lēmuma, ar kuru atceltas tiesības uz pabalstu izglītībai attiecībā uz prasītājas meitu, atcelšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu;
- 2) Carvalho Garcia sedz visus tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 183, 19.7.2008., 33. lpp.

Prasība, kas celta 2009. gada 6. februārī — Vicente Carbajosa u.c./Komisija

(Lieta F-9/09)

(2009/C 82/65)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Isabel Vicente Carbajosa, Brisele (Beļģija), un citi (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu par paziņojumu par konkursu EPSO/AD/116/08 un EPSO/AD/117/08 pieņemšanu un publicēšanu un lēmumus saistībā ar priekšatlases testu un rakstveida pārbaudījumu pārbaudi un mutvārdu pārbaudījumu novērtējumu.

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas lēmumus publicēt un noteikt konkursu EPSO/AD/116/08 un EPSO/AD/117/08 pielaišanas un pārbaudījumu norises nosacījumus;
- atcelt konkursu EPSO/AD/116/08 un EPSO/AD/117/08 atlases komisijas lēmumus saistībā ar priekšatlases testu un rakstveida pārbaudījumu pārbaudi, kā arī mutvārdu pārbaudījumu novērtējumu;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2009. gada 3. februārī — Moschonaki/Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds

(Lieta F-10/09)

(2009/C 82/66)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Chrysanthé Moschonaki, Brisele (Beļģija) (pārstāvis — N. Lhoëst, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds

Strīda priekšmets un apraksts

Pirmkārt, lūgums atcelt lēmumu, ar ko ir noraidīta prasītājas sūdzība par cilvēkresursu nodaļas vadītāju par uzmākšanos un, otrkārt, lūgums piespriest atbildētājam samaksāt prasītājai atlīdzību par nodarīto kaitējumu.

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Fonda direktora 2008. gada 29. februāra lēmumu, ar ko ir noraidīta prasītājas sūdzība par cilvēkresursu nodaļas vadītāju par uzmākšanos;
- vajadzības gadījumā atcelt Fonda 2008. gada 24. oktobra tiešo lēmumu, ar ko ir noraidīta sūdzība, kuru 2008. gada 27. jūnijā prasītāja iesniegusi atbilstoši 90. panta 2. punktam;
- piespriest Fondam samaksāt prasītājai atlīdzību, kas provizorisko noteikta EUR 100 000 apmērā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.